

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2001/25/EB

frá 4. apríl 2001

um lágmarkspjálfun sjómanna

EVROÞUPINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 2. mgr. 80. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽¹⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 251. gr. í sáttmálanum ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Tilskipun ráðsins 94/58/EB frá 22. nóvember 1994 um lágmarkspjálfun sjómanna ⁽³⁾ hefur verið breytt í veigamiklum atriðum ⁽⁴⁾. Til hagræðingar og glöggvunar skal því sameina þessar tilskipanir í einn texta.
- 2) Aðgerðir á vettvangi bandalagsins, er varða öryggi á sjó og varnir gegn mengun sjávar, skulu vera í samræmi við samþykktar alþjóðareglur og alþjóðastaðla.
- 3) Í niðurstöðum sínum frá 25. janúar 1993 um öryggi og mengunarvarnir á hafinu í bandalaginu vakti ráðið athygli á mikilvægi mannlegra þáttarins við örugga skipsstjórnun.
- 4) Í ályktun frá 8. júní 1993 um sameiginlega stefnu um öryggi á hafinu ⁽⁵⁾ setti ráðið fram það markmið að leysa vanhæfar áhafnir frá störfum og lagði sérstaka áherslu á aðgerðir á vettvangi bandalagsins sem miða að því að efla þjálfun og menntun með því að semja almenna staðla um lágmarkspjálfun fyrir skipverja sem gegna lykilhlutverki, meðal annars þann kost að sameiginlegt tungumál sé notað um borð í skipum bandalagsins.
- 5) Í ályktun sinni frá 24. mars 1997 ⁽⁶⁾ um nýtt átak til að auka samkeppnishæfni sjóflutninga í bandalaginu leitaðist ráðið við að fjölga í senn atvinnutækifærum sjómanna innan bandalagsins og starfsmanna í landi. Ráðið samþykkti í þessu skyni að aðgerða væri þörf til að aðstoða sjóflutningageirann innan bandalagsins við að standast strangar gæðakröfur og að efla samkeppnishæfni sína með því að tryggja áfram að

menntun og þjálfun sjómanna af öllum stigum innan bandalagsins og starfsmanna í landi standist strangar gæðakröfur.

- 6) Mismunandi þjálfunarkröfur eru gerðar í aðildarríkjum vegna útgáfu starfshæfniskírteina sjómanna. Þessi mismunur á löggjöf aðildarríkjanna á sviði menntunar og þjálfunar sem fjallað er um í þessari tilskipun veldur því að menntunin og þjálfunin er ekki jafn einsleit og hún þyrfti að vera með tilliti til öryggis á hafinu.
- 7) Tilskipanir ráðsins 89/48/EBE ⁽⁷⁾ og 92/51/EBE ⁽⁸⁾ um almenn kerfi til viðurkenningar á starfsmenntun og starfsþjálfun gilda um starfsgreinar á sjó sem þessi tilskipun fjallar um og stuðla að því að staðið sé við skuldbindingar sem mælt er fyrir um í sáttmálanum um að ryðja úr vegi hindrunum fyrir frjálsum fólksflutningum og frjálsri þjónustustarfsemi milli aðildarríkjanna.
- 8) Gagnkvæm viðurkenning á prófskírteinum og vottorðum sem tilskipanirnar sem fjalla um almennu kerfin kveða á um tryggir ekki ætíð samræmda þjálfun allra sjómanna við störf um borð í skipum sem sigla undir fána aðildarríkis. Slík samræming er engu að síður afar mikilvæg til að tryggja öryggi á hafinu.
- 9) Því er mikilvægt að skilgreina lágmarkspjálfun sjómanna í bandalaginu. Byggja ber aðgerðir á þessu sviði á menntunar- og þjálfunarstöðlum sem þegar hafa hlotið alþjóðlegt samþykki, einkum samþykkt Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar frá 1978 um þjálfun, skírteini og vaktstöður sjómanna (STCW-samþykktin), með breytingu frá 1995. Öll aðildarríkin eiga aðild að þessari samþykkt.
- 10) Aðildarríkin geta sett staðla sem eru strangari en þeir lágmarksstaðlar sem mælt er fyrir um í STCW-samþykktinni og þessari tilskipun.
- 11) Lögboðin ákvæði í A-hluta STCW-reglnanna ættu að koma til viðbótar reglum STCW-samþykktarinnar sem er að finna í I. viðauka við þessa tilskipun. Í B-hluta STCW-reglnanna eru viðurkenndar leiðbeiningar fyrir aðila að STCW-samþykktinni og þá sem annast framkvæmd, beitingu eða fullnustu ráðstafana sem fjallað er um í henni og eiga að tryggja að samþykktin komist að fullu til framkvæmda með einsleitum hætti.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 14, 16.1.2001, bls. 41.

⁽²⁾ Álit Evrópuþingsins frá 12. desember 2000 (hefur enn ekki verið birt í *Stjórnartíðindum EB*) og ákvörðun ráðsins frá 12. mars 2001.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 319, 12.12.1994, bls. 28. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 98/35/EB (Stjtið. EB L 172, 17.6.1998, bls. 1).

⁽⁴⁾ Sjá B-hluta III. viðauka.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB C 271, 7.10.1993, bls. 1.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB C 109, 8.4.1997, bls. 1.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 19, 24.1.1989, bls. 16.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 209, 24.7.1992, bls. 25. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2000/5/EB (Stjtið. EB L 54, 26.2.2000, bls. 42).

- 12) Til að bæta öryggi á sjó og auka varnir gegn mengun sjávar skal setja í þessa tilskipun, í samræmi við STCW-samþykktina, ákvæði um lágmarkshvildartíma starfsmanna sem standa vaktir. Þessum ákvæðum skal beitt með fyrirvara um ákvæði tilskipunar ráðsins 1999/63/EB frá 21. júní 1999, um samning um skipulag á vinnutíma sjómanna á kaupskipum milli Samtaka skipaeigenda í Evrópubandalaginu (ECSA) og Samtaka félaga flutningaverkamanna í Evrópu-sambandinu (FST) ⁽¹⁾.
- 13) Bæta ber samskipti skipverja um borð í skipum sem sigla í landhelgi bandalagsins til þess að auka öryggi á hafinu og koma í veg fyrir manntjón og mengun sjávar.
- 14) Skipverjar farþegaskipa, sem ætlað er að aðstoða farþega ef neyðarástand skapast, skulu hæfir til að eiga samskipti við farþegana.
- 15) Áhafnir tankskipa sem flytja skaðvænlegan eða mengandi farm skulu í stakk búnar til að koma í veg fyrir slys með öruggum hætti og bregðast við neyðarástandi. Mest um vert er að réttum boðleiðum sé komið á milli skipstjóra, yfirmanna og aðstoðarmanna sem hæfa þeim kröfum sem um getur í 17. gr.
- 16) Grípa skal til ráðstafana sem tryggja að hæfni sjómanna með skírteini frá þriðju löndum sé samsvarandi því sem krafist er í STCW-samþykktinni.
- 17) Til að ná þessu markmiði ber að skilgreina sameiginlegar viðmiðanir fyrir viðurkenningu erlendra skírteina í bandalaginu. Sameiginlegar viðmiðanir fyrir viðurkenningu aðildarríkjanna á skírteinum, sem þriðju lönd gefa út, skulu byggjast á kröfum varðandi menntun og þjálfun og atvinnuréttindi sem samþykktar hafa verið innan ramma STCW-samþykktarinnar.
- 18) Í þágu öryggis á sjó ættu aðildarríkin því aðeins að viðurkenna skilríki, sem færa sönnur á að tilskilinni menntun og þjálfun sé lokið, að aðilar að STCW-samþykktinni, eða aðrir fyrir þeirra hönd, hafi gefið þau út og siglingaöryggisnefnd Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar (IMO) gengið úr skugga um að þeir hafi uppfyllt og haldi áfram að uppfylla staðlana sem samþykktin fjallar um. Nauðsynlegt er að koma á bráðabirgðaviðurkenningu skírteina þar til nefnd Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar hefur gengið úr skugga um fyrrnefnd atriði.
- 19) Hafa skal eftirlit með menntastofnunum, námsbrautum og námskeiðum fyrir sjómenn, eftir því sem við á. Ennfremur skal setja viðmiðanir fyrir slíkt eftirlit.
- 20) Koma ber á fót nefnd sem skal aðstoða framkvæmdastjórnina við störf hennar í tengslum við viðurkenningu skírteina sem menntastofnanir eða yfirvöld í þriðju löndum gefa út.
- 21) Aðildarríkin skulu sem hafnaryfirvöld auka öryggi og koma í veg fyrir mengun í landhelgi bandalagsins með því að leggja sérstaka áherslu á eftirlit með skipum sem sigla undir fána þriðja lands sem hefur ekki fullgilt STCW-samþykktina og um leið tryggja að skip sem sigla undir fána þriðja lands hljóti ekki hagstæðari meðferð.
- 22) Rétt er að setja í þessa tilskipun ákvæði um hafnarríkiseftirlit, uns breytingar hafa verið gerðar á tilskipun ráðsins 95/21/EB frá 19. júní 1995 um hvernig alþjóðlegum stöðlum um öryggi skipa, mengunarvarnir, aðbúnað og vinnuskilyrði um borð í þeim er framfylgt (hafnarríkiseftirlit) ⁽²⁾ að því er varðar skip sem nota hafnir innan bandalagsins og sigla á skipaleiðum sem heyra undir lögsögu aðildarríkjanna, þannig að ákvæði um hafnarríkiseftirlit í f-lið 17. gr., 19., 20. og 21. gr. þessarar tilskipunar færist yfir í þá tilskipun.
- 23) Mikilvægt er að kveðið sé á um leiðir til að laga tilskipunina að breytingum að alþjóðasamþykktum og -reglum.
- 24) Nauðsynlegar ráðstafanir til að koma þessari tilskipun í framkvæmd skulu samþykktar í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽³⁾.
- 25) Ráðinu ber, að fenginni tillögu framkvæmdastjórnarinnar sem skal lögð fram innan fimm ára frá 25. maí 2003, að endurskoða II. viðauka í ljósi þeirrar reynslu sem fæst við beitingu tilskipunarinnar.
- 26) Veita ber aðildarríkjunum heimild, fram til 1. febrúar 2002, til að leyfa sjómönnum, sem eru handhafar skírteina sem hafa verið gefin út í samræmi við ákvæði er giltu fyrir 1. febrúar 1997, en þann dag öðlaðist endurskoðuð útgáfa STCW-samþykktarinnar gildi, að starfa um borð í skipum þeirra, að því tilskildu að störf þeirra eða menntun og þjálfun hafi hafist fyrir 1. ágúst 1998.
- 27) Tilskipunin skal vera með fyrirvara um skuldbindingar aðildarríkjanna um frest á lögleiðingu þeirra tilskipana sem settar eru fram í B-hluta III. viðauka.

⁽²⁾ Stjútíð. EB L 157, 7.7.1995, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 1999/97/EB (Stjútíð. EB L 331, 23.12.1999, bls. 67).

⁽³⁾ Stjútíð. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

⁽¹⁾ Stjútíð. EB L 167, 2.7.1999, bls. 33.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. gr.

Skilgreiningar.

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „skipstjóri“: sá sem hefur á hendi yfirstjórn skips;
2. „yfirmaður“: skipverji, annar en skipstjóri, sem er tilgreindur sem slíkur í innlendum lögum eða reglum eða samkvæmt almennum kjarasamningi eða venjum þegar hinu er ekki til að dreifa;
3. „yfirmaður á þilfari“: yfirmaður sem hefur menntun og hæfi í samræmi við ákvæði II. kafla I. viðauka;
4. „yfirstýrimaður“: sá yfirmaður sem gengur næst skipstjóra og tekur við stjórn skips í forföllum skipstjóra;
5. „vélstjóri“: yfirmaður sem hefur menntun og hæfi í samræmi við ákvæði III. kafla I. viðauka;
6. „yfirvélstjóri“: vélstjóri sem er æðstur að tign og ber ábyrgð á vélunum sem knýja skipið og á starfrækslu og viðhaldi véla og rafbúnaðar í skipinu;
7. „2. vélstjóri“: vélstjóri sem gengur næst yfirvélstjóra og ber ábyrgð á vélbúnaði skipsins og rekstri og viðhaldi véla og rafbúnaðar í forföllum yfirvélstjóra;
8. „aðstoðarvélstjóri“: maður í þjálfun til starfa sem vélstjóri og er skilgreindur sem slíkur í innlendum lögum og reglugerðum;
9. „fjarskiptamaður“: maður sem hefur undir höndum víðeigandi skírteini sem gefið er út eða viðurkennt af lögbæru yfirvaldi í samræmi við ákvæði alþjóðafjarskiptareglanna, eins og þær eru skilgreindar í 18. lið;
10. „undirmaður“: skipverji, annar en skipstjóri eða yfirmaður;
11. „hafskip“: öll skip, að undanskildum þeim sem einungis er siglt á skipgengum vatnaleiðum eða sjóleiðum í eða nærri vari eða svæðum þar sem reglur um siglingar í höfnum gilda;
12. „skip sem siglir undir fána aðildarríkis“: skip sem er skráð í aðildarríki og siglir undir fána þess í samræmi við lög þess. Skip, sem þessi skilgreining á ekki við um, telst vera skip sem sigla undir fána þriðja lands;
13. „strandsiglingar“: siglingar í nágrenni aðildarríkis samkvæmt skilgreiningu þess ríkis;
14. „knúningsafl“: samanlagt, samfellt og mælt hámarksásafll allra aðalvéla skipsins í kílóvöttum, eins og það er skráð í skráningarskírteini skipsins eða öðrum opinberum skjölum;
15. „olíuflutningaskip“: skip sem er smíðað og notað til flutninga á olíu og olíuvörum í lausu;
16. „efnaflutningaskip“: skip sem er smíðað eða breytt og notað til flutninga í lausu á einhverjum þeim fljótandi efnum sem talin eru upp í 17. kafla alþjóðareglna um efnaflutningaskip sem í gildi er 25. maí 1998.
17. „gasflutningaskip“: skip sem er smíðað eða breytt og notað til flutninga í lausu á hvers konar fljótandi gasi eða öðrum efnum sem talin eru upp í 19. kafla alþjóðareglna um gasflutningaskip sem í gildi er 25. maí 1998.
18. „alþjóðafjarskiptareglurnar“: endurskoðaðar alþjóðafjarskiptareglur sem Alþjóðaloftskeytaráðstefnan um stjórnsýslu á sviði farstöðvaþjónustu samþykkir, í þeirri útgáfu sem í gildi er 25. maí 1998.
19. „farþegaskip“: hafskip sem flytur fleiri en 12 farþega;
20. „fiskiskip“: skip til fiskveiða eða til að afla annars lifandi sjávarfangs;
21. „STCW-samþykktin“: alþjóðasamþykkt um menntun og þjálfun, skírteini og vaktstöður sjómanna, að því leyti sem hún gildir um þau málefni sem um ræðir, að teknu tilliti til bráðabirgðaákvæða VII. gr. og reglu I/15 í samþykktinni svo og, eftir því sem við á, víðeigandi ákvæða STCW-reglnanna, í þeirri útgáfu sem gildir 25. maí 1998;
22. „fjarskiptastörf“: ná, eftir því sem við á, til vaktstöðu, viðhalds og viðgerða á tækjabúnaði sem fer fram í samræmi við alþjóðafjarskiptareglurnar, alþjóðasamning frá 1974 um öryggi mannlífa á hafinu (SOLAS-samninginn), í þeirri útgáfu sem gildir 25. maí 1998, og, samkvæmt ákvörðun hvers aðildarríkis, víðeigandi tilmæli Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar (IMO);
23. „ekjufarþegaskip“: farþegaskip með ekjufarmrými eða sérstöku rými eins og það er skilgreint í alþjóðasamningi um öryggi mannlífa á hafinu (SOLAS-samningnum), sem gildir 25. maí 1998;
24. „STCW-reglurnar“: reglur um menntun og þjálfun, skírteini og vaktstöður sjómanna eins og þær voru samþykktar með 2. ályktun ráðstefnu aðila að STCW-samþykktinni árið 1995, sem gildir 25. maí 1998.
25. „starf/starfssvið“: ýmiss konar verkefni, skyldustörf og ábyrgð sem eru skilgreind í STCW-reglunum og nauðsynlegt er að inna af hendi við rekstur skipsins, vegna öryggis mannlífa á hafinu eða til verndar umhverfi sjávar;
26. „félag“: eigandi skipsins eða hvers konar önnur samtök eða einstaklingur, til að mynda forstjóri eða þurrleigutaki, sem tekið hefur við ábyrgð á rekstri skipsins úr höndum eiganda þess og hafa þar með samþykkt að takast á hendur öll þau skyldustörf og alla þá ábyrgð sem þessar reglur leggja á félagið;

27. „viðeigandi skírteini“: skírteini sem er gefið út og áritað í samræmi við ákvæðin í þessari tilskipun og veitir lögmetum handhafa þess rétt til að takast á hendur störf á því starfssviði og því ábyrgðarsviði, sem er tilgreint í skírteininu, á skipi þeirrar gerðar og stærðar og með því vélarafli og þeirri tegund knúningsbúnaðar sem er notaður í viðkomandi sjóferð;
28. „siglingatími“: tími við störf um borð í skipi sem er krafist vegna útgáfu skírteinis eða veitingar annarra starfsréttinda;
29. „viðurkennt“: það sem aðildarríki hefur viðurkennt í samræmi við þessa tilskipun;
30. „þriðja land“: land sem er ekki aðildarríki;
31. „mánuður“: almanaksmánuður eða mánaðarhlutar sem eru 30 dagar samtals.

2. gr.

Gildissvið

Þessi tilskipun gildir um sjómenn, með þeim hætti sem fjallað er um þá í henni, sem starfa um borð í haffærum skipum sem sigla undir fána aðildarríkis, að undanskildum:

- herskipum, hjálparskipum sjóhersins eða öðrum skipum sem aðildarríki á eða rekur og eru einungis nýtt í þjónustu hins opinbera án þess það sé gert í ábataskyni,
- fiskiskipum,
- lystisnekkjum sem eru ekki nýttar í viðskiptum,
- tréskipum með fornu byggingarlagi.

3. gr.

Menntun, þjálfun og skírteinisútgáfa

1. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að sjómenn, sem starfa á skipi eins og um getur í 2. gr., hafi lágmarksþjálfun í samræmi við kröfur STCW-samþykktarinnar, eins og mælt er fyrir um í I. viðauka við þessa tilskipun, og skírteini samkvæmt skilgreiningu í 4. gr. eða viðeigandi skírteini samkvæmt skilgreiningu í 27. mgr. 1. gr.
2. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þeir skipverjar, sem verða að hafa undir höndum skírteini í samræmi við reglu III/10.4 í SOLAS-samningnum, hafi fengið menntun og þjálfun og skírteini í samræmi við þessa tilskipun.

4. gr.

Skírteini

Skírteini skal vera gilt skjal, hvaða nafni sem það kann að nefnast, sem lögbært yfirvald í aðildarríki gefur út eða heimilar að sé gefið út og heimilar handhafa að starfa með

þeim hætti sem um getur í fyrirnefndu skjali eða eins og innlendar reglugerðir heimila.

5. gr.

Skírteini og áritanir

1. Gefa skal út skírteini í samræmi við 10. gr.
2. Aðildarríkið skal árita skírteini fyrir skipstjóra, yfirmenn og fjarskiptamenn eins og mælt er fyrir um í þessari grein.
3. Skírteini skulu gefin út á opinberu tungumáli eða opinberum tungumálum útgáfuríkisins.
4. Hvað fjarskiptamenn snertir mega aðildarríkin:
 - a) áskilja að til prófs er veitir rétt til útgáfu skírteinis í samræmi við alþjóðafjarskiptareglurnar skuli krafist þeirrar umframþekkingar sem kröfur eru gerðar um í viðeigandi reglum, eða
 - b) gefa út sérstakt skírteini sem vottar að handhafi hafi þá umframþekkingu sem kröfur eru gerðar um í viðeigandi reglum.
5. Óski aðildarríki eftir því má fella áritunina inn í sjálft skírteinið sem er gefið út, eins og kveðið er á um í þætti A-I/2 í STCW-reglunum. Ef þetta er gert skal nota eyðublaðið sem er sett fram í 1. mgr. þáttar A-I/2. Ef áritunin er veitt á annan hátt skal nota eyðublaðið sem er sett fram í 2. mgr. sama þáttar.
6. Aðildarríki, sem viðurkennir skírteini samkvæmt þeirri málsmeðferð sem mælt er fyrir um í a-lið 3. mgr. 18. gr., skal árita skírteinið til að staðfesta viðurkenningu þess. Eyðublað fyrir áritun skal vera það sem er sett fram í 32. mgr. þáttar A-I/2 í STCW-reglunum.
7. Áritanirnar sem vísað er til í 5. og 6. mgr.:
 - a) má gefa út sem sérstök skjöl;
 - b) skulu tölusettar hver með sinni tölu, þó mega áritanir sem staðfesta útgáfu skírteinis hafa sama númer og skírteinið sjálft enda sé númerið sérstakt fyrir þessi tvö skjöl; og
 - c) skulu falla úr gildi um leið og áritað skírteini rennur út eða þegar það er afturkallað, fellt úr gildi tímabundið eða ógilt af hálfu aðildarríkisins eða þriðja landsins sem gaf það út, og eigi síðar en fimm árum eftir útgáfudag.
8. Starfið, sem handhafa skírteinis er heimilt að sinna, skal tilgreina í áritunarskjalinu með sama orðalagi og notað er í gildandi reglum viðkomandi aðildarríkis um öryggismönnun.
9. Aðildarríki er heimilt að nota annað form en það sem mælt er fyrir um í þætti AI/2 í STCW-reglunum, enda sé þeim lágmarksskilyrðum fullnægt að nauðsynlegar upplýsingar séu ritaðar með latneskum bókstöfum og arabískum tölustöfum, með þeim frávikum sem leyfileg eru samkvæmt þætti A-I/2.

10. Með fyrirvara um ákvæði 4. mgr. 18. gr. skal geyma frumrit allra skírteina, sem tilskipunin kveður á um, um borð í skipinu sem handhafi starfar á.

6. gr.

Kröfur um menntun og þjálfun

Menntun og þjálfun sem krafist er samkvæmt 3. gr. skal vera í samræmi við fræðilega þekkingu og hagnýta færni sem krafist er samkvæmt I. viðauka við þessa tilskipun, einkum með tilliti til notkunar björgunar- og slökkvibúnaðar, og viðurkennd af lögbæru yfirvaldi eða stofnun sem aðildarríki tilnefnir.

7. gr.

Meginreglur um strandsiglingar

1. Aðildarríki, sem setja reglur um strandsiglingar, skulu ekki gera strangari kröfur varðandi menntun og þjálfun, reynslu eða atvinnuréttindi til sjómanna á skipum, sem mega sigla undir fána annars aðildarríkis eða annars aðila að STCW-samþykktinni og eru notuð til slíkra siglinga, en til sjómanna á skipum sem mega sigla undir fána aðildarríkisins sjálfs. Aðildarríki skal aldrei gera strangari kröfur til sjómanna, sem starfa um borð í skipum er sigla undir fána annars aðildarríkis eða annars aðila að STCW-samþykktinni, en eru gerðar í tilskipuninni vegna skipa sem stunda ekki strandsiglingar.

2. Þegar um er að ræða skip, sem mega sigla undir fána aðildarríkis og stunda reglulegar strandsiglingar við strendur annars aðildarríkis eða annars aðila að STCW-samþykktinni, skal aðildarríkið, sem er fánaríki viðkomandi skips, gera kröfur varðandi menntun og þjálfun, reynslu og atvinnuréttindi til sjómanna á slíkum skipum sem jafngilda að minnsta kosti kröfum aðildarríkisins eða aðilans að STCW-samþykktinni þar sem skipið siglir, enda séu þær ekki strangari en kröfur sem eru gerðar í tilskipuninni vegna skipa sem stunda ekki strandsiglingar. Sjómenn á skipi, sem leggur í lengri siglingu en aðildarríki skilgreinir sem strandsiglingu og fer um hafsvæði sem sú skilgreining nær ekki til, skulu uppfylla viðeigandi kröfur í tilskipuninni.

3. Aðildarríki er heimilt að veita skipi, sem má sigla undir fána þess, þau réttindi, sem kveðið er á um í ákvæðum þessarar tilskipunar, vegna strandsiglinga ef það stundar reglulegar strandsiglingar, eins og aðildarríkið skilgreinir þær, við strendur ríkis sem er ekki aðili að STCW-samþykktinni.

4. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni upplýsingar um ákvæði sem þau hafa samþykkt varðandi skilgreiningu á strandsiglingum og skilyrði um menntun og þjálfun til þeirra í samræmi við kröfur 1., 2. og 3. mgr.

8. gr.

Viðurlög og agabætandi ráðstafanir

1. Aðildarríkin skulu ákveða starfsaðferðir og málsmeðferð við óhlutdræga rannsókn á þeim tilvikum þegar tilkynnt er um hvers konar vanhæfi, athæfi eða vanrækslu, sem getur beinlínis verið hættuleg mannlífum eða eignum á sjó ellegar umhverfi sjávar, af hálfu handhafa skírteina eða áritana sem viðkomandi aðildarríki hefur gefið út vegna skyldustarfa sem innt eru af hendi í krafti skírteinanna, svo og við afturköllun, tímabundna niðurfellingu eða ógildingu slíkra skírteina af þessum ástæðum og til að koma í veg fyrir svik.

2. Sérhvert aðildarríki skal mæla fyrir um viðurlög eða agabætandi ráðstafanir vegna brota á þeim ákvæðum landslaga, sem eru sett til framkvæmdar tilskipuninni, að því er varðar skip sem mega sigla undir fána þess eða sjómenn sem eru handhafar skírteina frá sama aðildarríki.

3. Einkum skal mæla fyrir um viðurlög eða agabætandi ráðstafanir af því tagi og framfylgja þeim fyrir eftirtalin tilvik:

- a) félag eða skipstjóri ræður mann sem er ekki handhafi skírteinis í samræmi við kröfur tilskipunarinnar;
- b) skipstjóri leyfir að starf eða verkefni, sem er krafist í þessari tilskipun að maður með viðeigandi skírteini sinni eða gegni, sé fengið í hendur manni sem er ekki handhafi tilskilins skírteinis, gildirar undanþágu eða skriflegs sönnunargagns sem er krafist í 4. mgr. 18. gr.; eða
- c) maður hefur með svikum eða í krafti falsaðra skjala verið ráðinn til að sinna einhverju því starfi eða gegna einhverri þeirri stöðu sem er krafist í þessari tilskipun að maður með viðeigandi skírteini eða undanþágu sinni eða gegni.

4. Þegar innan lögsögu aðildarríkis er að finna félag eða einstakling, sem greinilegar ástæður eru til að ætla að beri ábyrgð á meintu broti á tilskipuninni, af því tagi sem er tilgreint í 3. mgr., eða hafi vitneskju um það, skal það aðildarríki aðstoða annað aðildarríki eða annan aðila að STCW-samþykktinni sem tilkynnir um þá ætlun sína að hefja málsókn innan lögsögu sinnar.

9. gr.

Gæðastaðlar

1. Sérhvert aðildarríki skal sjá til þess:

- a) að allt starf við menntun og þjálfun, hæfnismat, veitingu atvinnuréttinda, áritun og endurnýjun, sem fram fer hjá óopinberum eða opinberum stofnunum, sé háð stöðugu eftirliti með aðstoð gæðastaðlakerfis til að tryggja að þau markmið náist sem hafa verið sett, þar á meðal markmið um menntun og hæfi og starfsreynslu leiðbeinenda og matsmanna;

- b) að hjá þeim opinberu stofnunum eða aðilum, sem sinna slíkum verkefnum, sé stuðst við gæðastaðlakerfi;
- c) að markmið um menntun og þjálfun og tengdir staðlar um hæfni séu skýrt skilgreind og tilgreini stig þekkingar, skilnings og færni sem nauðsynlegt er að próf og mat, sem er krafist samkvæmt STCW-samþykktinni, leiði í ljós. Tilgreina má markmið og tengda gæðastaðla sérstaklega fyrir hvert námskeið og hverja námsbraut og skulu þau taka til umsjónar með veitingu atvinnuréttinda;
- d) að gildissvið gæðastaðla nái til umsjónar með veitingu atvinnuréttinda, hvers konar þjálfunarnámskeiða og námsbrauta, prófa og mats á vegum eða undir umsjón yfirvalda hvers aðildarríkis og hæfi og starfsreynslu leiðbeinanda og matsmanna, að teknu tilliti til stefnumiða, kerfa, eftirlits og innra gæðatryggingar- eftirlits sem er komið á til að tryggja að skilgreindum markmiðum sé náð.
2. Aðildarríkin skulu einnig sjá til þess að hæfir menn, sem gegna ekki sjálfir þessum störfum, geri óháða úttekt á starfsemi, er varðar öflun og mat á þekkingu, skilningi, færni og hæfni svo og umsjón með veitingu atvinnuréttinda, eigi sjaldnar en á fimm ára fresti til að sannreyna:
- a) að allar innri ráðstafanir varðandi rekstrarstýringu og eftirlit svo og aðgerðir í framhaldi af þeim séu í samræmi við fyrirhugað fyrirkomulag og skjalfesta málsmeðferð og geti tryggt að skilgreindum markmiðum verði náð;
- b) að niðurstöður óháðrar úttektar verði skráðar hverju sinni og athygli þeirra sem annast sviðið, sem matið nær til, vakin á þeim;
- c) að ráðstafanir séu gerðar tímanlega til að lagfæra ágalla.
3. Hlutaðeigandi aðildarríki skal, innan sex mánaða frá úttektardegi, senda framkvæmdastjórninni skýrslu um hverja þá úttekt sem fer fram samkvæmt 2. mgr.

10. gr.

Heilbrigðisstaðlar - útgáfa og skráning skírteina

1. Aðildarríkin skulu setja staðla um heilbrigði sjómanna, einkum um sjón þeirra og heyrn.
2. Aðildarríkin skulu sjá til þess að skírteini fái þeir umsækjendur einir sem fullnægja skilyrðum þessarar greinar.
3. Umsækjandi um atvinnuréttindi skal færa viðhlítandi sönnur á:
- a) hver hann er;
- b) að hann sé ekki yngri en tilskilið er í reglunni í I. viðauka sem fjallar um skírteinið sem sótt er um;

- c) að hann fullnægi þeim heilbrigðisstöðlum, einkum um sjón og heyrn, sem aðildarríkið hefur sett og hafi undir höndum gilt heilbrigðisvottorð frá lækni með lækningaleyfi sem lögbær yfirvöld í aðildarríkinu viðurkenna;
- d) hann hafi að baki þann siglingatíma og annað skyldunám og skylduþjálfun sem er tilskilin samkvæmt reglunum í I. viðauka vegna skírteinisins sem sótt er um;
- e) að hann fullnægi þeim hæfnistöðlum sem mælt er fyrir um í reglunum í I. viðauka hvað varðar stöður, störf og starfstígn sem tilgreina skal í áritunarskjali með skírteininu.
4. Sérhvert aðildarríki skal takast á hendur:
- a) að halda skrá eða skrár yfir öll skírteini og allar áritanir skipstjóra og yfirmanna, svo og undirmanna eftir því sem við á, sem gefin eru út, eru útrunnin eða hafa verið endurgilt, felld úr gildi tímabundið, ógilt eða sem tilkynnt hefur verið að séu týnd eða ónýtt, og yfir undanþágur sem gefnar eru út;
- b) að gera upplýsingar um stöðu slíkra skírteina, áritana og undanþágna aðgengilegar öðrum aðildarríkjum eða öðrum aðilum að samþykktinni og félögum sem vilja sannreyna að þau skírteini séu ósvikin og gild sem sjómenn leggja fram hjá þeim til að fá skírteini sín viðurkennd eða til að geta skráð sig á skip.

11. gr.

Endurnýjun skírteina

1. Hverjum þeim skipstjóra, yfirmanni eða fjarskiptamanni, sem er handhafi skírteinis, sem hefur verið útgefið eða viðurkennt í samræmi við einhvern kafla í I. viðauka, annan en VI. kafla, og starfar á sjó eða hyggst hverfa aftur til slíkra starfa eftir nokkurn tíma í landi, skal gert að sýna fram á það eigi sjaldnar en á fimm ára fresti að hann uppfylli eftirtalin skilyrði til að halda réttindum sínum til starfa á sjó:
- a) að hann fullnægi heilbrigðisstöðlunum sem mælt er fyrir um í 10. gr.; og
- b) að fagleg hæfni hans sé enn fullnægjandi samkvæmt þætti A-I/11 í STCW-reglunum.
2. Hver sá skipstjóri, yfirmaður eða fjarskiptamaður, sem vill gegna áfram störfum um borð í skipi, sem sérstakar menntunar- og þjálfunarkröfur hafa verið settar um með alþjóðlegu samkomulagi, verður að ljúka viðeigandi menntun og þjálfun með fullnægjandi árangri.
3. Sérhvert aðildarríki skal bera saman þá hæfnistaðla, sem það setti vegna umsækjenda um skírteini sem eru gefin út fyrir 1. febrúar 2002, og hæfnistaðlana, sem eru tilgreindir fyrir viðeigandi skírteini í A-hluta STCW-reglnanna, og ákveða hvort krefjast þarf af handhöfum slíkra skírteina að þeir gangist undir viðeigandi upprifjun og endurmenntun eða hæfnismat.

Viðurkenna ber upprifjunar- og uppfærslunámskeið og í þeim skal meðal annars fjallað um breytingar á viðeigandi innlendum og alþjóðlegum reglum um öryggi mannlífa á hafinu og verndun umhverfis sjávar og tekið mið af hvers konar uppfærslum á þessum hæfnistöðlum.

4. Sérhvert aðildarríki skal, í samráði við þá sem málið varðar, skipuleggja eða láta skipuleggja upprifjunar- og uppfærslunámskeið í samræmi við þátt A-I/11 í STCW-reglunum.

5. Með það fyrir augum að uppfæra þekkingu skipstjóra, yfirmanna og fjarskiptamanna skulu aðildarríkin sjá til þess að texti nýlegra breytinga á innlendum og alþjóðlegum reglum um öryggi mannlífa á sjó og verndun umhverfis sjávar sé aðgengilegur þeim sem mega sigla undir fána þeirra.

12. gr.

Notkun herma

1. Staðlar um afköst og önnur ákvæði, sem eru sett fram í þætti A-I/12, og aðrar kröfur, sem mælt er fyrir um í A-hluta STCW-reglnanna vegna einhvers þeirra skírteina sem þar er fjallað um, skulu öll uppfyllt vegna:

- a) allrar lögboðinnar menntunar og þjálfunar með notkun herma;
 - b) alls hæfnismats sem er krafist í A-hluta STCW-reglnanna og fram fer með notkun hermis;
 - c) allrar notkunar herma til að sýna framá að kunnáttu hafi verið haldið við eins og krafist er í A-hluta STCW-reglnanna.
2. Óski aðildarríki eftir því er ekki nauðsynlegt að hermar, sem eru settir upp eða teknir í notkun fyrir 1. febrúar 2002, uppfylli í einu og öllu staðlana um afköst sem um getur í 1. mgr.

13. gr.

Ábyrgð félaga

1. Í samræmi við 2. og 3. mgr. skulu aðildarríkin gera félög ábyrg fyrir því að sjómönnum sé skipað til starfa á skipum þeirra í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar og krefjast þess að sérhvert félag sjái til þess að:

- a) allir sjómenn, sem eru settir til starfa á skipum félagsins, séu handhafar viðeigandi skírteinis í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar og ákvarðanir aðildarríkisins;
- b) skip félagsins séu mönnuð í samræmi við gildandi kröfur aðildarríkisins um öryggismönnun;
- c) skjölum og gögnum um alla sjómenn, sem starfa á skipum félagsins, sé haldið við og þau gerð aðgengileg og í þeim sé meðal annars að finna skjöl og gögn um reynslu þeirra, menntun og þjálfun, heilbrigði og hæfni til þeirra verka sem þeim hafa verið falin;

d) þegar sjómenn eru skráðir á skip félagsins fái þeir vitneskju um skyldustörf sín og allt það sem lýtur að tilhögun, búnaði, tækjum, starfsaðferðum og sérstökum eigindum skipsins og máli skiptir fyrir dagleg skyldustörf þeirra eða hlutverk í neyðartilvikum;

e) allir skipverjar geti með skilvirkum hætti samræmt athafnir sínar í neyðartilvikum og við störf sem eru nauðsynleg vegna öryggis eða til að fyrirbyggja eða draga úr mengun.

2. Sérhvert félag, skipstjóri og skipverji skal ábyrgjast að staðið sé að öllu leyti við þær skuldbindingar sem eru settar fram í þessari grein og að gerðar séu hverjar þær ráðstafanir aðrar sem nauðsynlegar teljast til að tryggja að sérhver skipverji geti af kunnáttu gætt öryggis við rekstur skipsins.

3. Félagið skal láta skipstjóra sérhvers skips, sem tilskipunin á við um, í té skriflegar leiðbeiningar þar sem framkoma stefnumið og starfsreglur sem fylgja ber í því skyni að tryggja að allir nýliðar umborð fái eðlilegt tækifæri til að kynna sér búnað um borð í skipinu, verklagsreglur og aðra tilhögun, sem er nauðsynleg vegna starfans, áður en störf hefjast. Í stefnumiðum og verklagsreglum skal meðal annars fjallað um:

- a) að nýliði skuli fá hæfilegan tíma til að kynna sér:
 - i) þann búnað sem hann kemur til með að nota eða stjórna; og
 - ii) starfsreglur um og fyrirkomulag á vaktstöðum, öryggi, umhverfisvernd og neyðaráætlunum sem varða skipið sérstaklega og skipverji verður að kunna skil á til að geta gegnt skyldustörfum sínum með fullnægjandi hætti;
- b) útnefningu reynds skipverja sem skal sjá til þess að nýliða sé gefið færi á að taka við mikilvægum upplýsingum á tungumáli sem hann skilur.

14. gr.

Vinnufærni

1. Með það fyrir augum að koma í veg fyrir þreytu skulu aðildarríkin setja reglur um hvíldartíma þeirra sem standa vaktir og sjá til þess að þeim sé framfylgt og gera um það kröfur að tilhögun á vöktum sé með þeim hætti að þreyta dragi ekki úr árvekni þeirra sem standa vaktir og að skyldustörf séu skipulögð með þeim hætti að þeir sem taka fyrstu vakt í upphafi sjóferðar og síðan þeir sem leysa af séu nægilega hvíldir og að öllu leyti færir um að gegna skyldustörfum.

2. Tryggja skal yfirmönnum, sem bera ábyrgð á vöktum og undirmönnum sem gegna störfum á vakt, að minnsta kosti 10 klukkustunda hvíld á sólarhring.

3. Hvíldartíma má ekki skipta upp í meira en tvo hluta og skal annar hvor hluti hvíldartímans vera að minnsta kosti sex klukkustundir.

4. Víkja má frá skilyrðum um hvíldartíma, sem mælt er fyrir í 1. og 2. mgr., í neyðartilvikum eða á æfingum eða ef það er afar brýnt vegna starfsemi um borð í skipinu.

5. Þrátt fyrir 2. og 3. mgr. má stytta 10 klukkustunda lágmarkshvíldartímann, en þó ekki í færri en sex samfelldar klukkustundir, svo fremi slík stytting vari ekki lengur en í tvo sólarhringa og að tryggð sé að minnsta kosti 70 klukkustunda hvíld á hverju sjö sólarhringa tímabili.

6. Aðildarríkin skulu krefjast þess að vakttöflur séu settar upp á aðgengilegum stöðum.

15. gr.

Undanþágur

1. Ef alger nauðsyn krefur er lögbærum yfirvöldum heimilt, telji þau slíkt ekki stofna fólki, eignum eða umhverfi í hættu, að gefa út undanþágu sem heimilar tilgreindum sjómanni að gegna um tiltekinn tíma, sex mánuði eða skemur, starfi um borð í tilgreindu skipi, öðru en starfi loftskreytamanns, nema annað sé tekið fram í alþjóðareglum um þráðlaus fjarskipti, sem hann hefur ekki viðeigandi vottfesta heimild til, að því tilskildu að sá einstaklingur sem undanþágan gildir um hafi viðeigandi réttindi til að gegna stöðunni sem er laus á þann hátt sem lögbæru yfirvöldin telja viðunandi. Þó skal ekki veita undanþágu fyrir skipstjóra eða yfirvélstjóra nema um óviðráðanlegar aðstæður sé að ræða og þá aðeins í eins skamman tíma og unnt er.

2. Ef veitt er undanþága vegna stöðu skal aðeins veita hana einstaklingi með skírteini sem heimilar honum að gegna næstu stöðu fyrir neðan. Sé ekki krafist skírteinis til að gegna næstu stöðu fyrir neðan skal heimilt að veita einstaklingi undanþágu sem að dómi lögbæru yfirvaldanna býr yfir hæfni og reynslu sem greinilega jafngilda þeim kröfum sem gerðar eru vegna stöðunnar sem manna á, að því tilskildu að viðkomandi einstaklingi, sem ekki er með tilskilið skírteini, sé gert að standast próf sem lögbæru yfirvöldin viðurkenna og sýnir að óhætt sé að veita slíka undanþágu. Lögbær yfirvöld skulu og tryggja að handhafi tilskilins skírteinis gegni umræddri stöðu eins fljótt og aðstæður leyfa.

16. gr.

Ábyrgð aðildarríkja á menntun, þjálfun og mati

1. Aðildarríkin skulu tilnefna yfirvöld eða stofnanir sem:

- veita þá menntun og þjálfun sem um getur í 3. gr.,
- skipuleggja og/eða hafa yfirumsjón með prófum ef þeirra er krafist,
- gefa út hæfniskírteinin sem um getur í 10. gr., og

— veita undanþágurnar sem kveðið er á um í 15. gr.

2. Aðildarríkin skulu tryggja eftirfarandi:

- a) öll menntun og þjálfun sjómanna og mat á hæfni þeirra:
 1. skal skipulagt í samræmi við skriflegar áætlanir, þar með talið kennsluáðferðir, kennslumiðlar, fyrirkomulag og námsefni sem er nauðsynlegt til að fullnægja kröfum um menntun og hæfi; og
 2. skal vera í umsjá, undir eftirliti, metið og stutt af mönnum sem hafa til þess menntun og hæfi í samræmi við d-, e- og f-lið;
- b) starfsþjálfun eða mat fari aðeins fram um borð í skipi þegar þjálfunin eða matið hefur ekki neikvæð áhrif á eðlilega starfsemi um borð og umsjónarmenn geta varið tíma sínum og athygli óskiptri við þjálfunina eða matið;
- c) leiðbeinendur, eftirlitsmenn og matsmenn hafi viðeigandi menntun og hæfi til að sjá um menntun og þjálfun eða mat á hæfni sjómanna um borð í skipi eða í landi af því tagi og á því stigi sem um ræðir hverju sinni;
- d) hver sá sem annast starfsþjálfun sjómanns um borð í skipi eða í landi, sem á að nota til að sýna fram á hæfi til að öðlast atvinnuréttindi samkvæmt þessari tilskipun:
 1. hafi þekkingu á námsbrautinni og skilning á þeim sérstöku markmiðum sem eru sett vegna þjálfunar af því tagi sem um ræðir,
 2. hafi menntun og hæfi til þeirra verka sem þjálfunin tekur til, og
 3. fari þjálfunin fram með notkun hermismis:
 - i) hafi fengið viðeigandi leiðbeiningar um kennslutækni í notkun herma, og
 - ii) hafi hagnýta reynslu í meðferð þeirrar gerðar hermismis sem er notuð;
- e) hver sá sem annast eftirlit með starfsþjálfun sjómanns, sem á að nota til að sýna fram á hæfi til að öðlast atvinnuréttindi, hafi þekkingu á námsbrautinni og þeim sérstöku markmiðum sem eru sett vegna þjálfunar af því tagi sem um ræðir;
- f) hver sá sem annast mat á hæfni sjómanna um borð í skipi eða í landi sem á að nota til að sýna fram á hæfi til að öðlast atvinnuréttindi:
 1. hafi nægilega þekkingu og skilning á þeirri hæfni sem á að meta;
 2. hafi menntun og hæfi til þeirra verka sem verið er að meta;
 3. hafi fengið viðeigandi leiðbeiningar um matsaðferðir og matsvenjur;
 4. hafi öðlast hagnýta reynslu við mat; og
 5. ef mat fer fram með notkun hermismis, hafi öðlast hagnýta reynslu við mat með þeirri gerð hermismis, sem um ræðir, undir eftirliti reynds matsmanns og með fullnægjandi árangri að mati hans;

g) ef aðildarríki viðurkennir að nám, menntastofnun eða skírteini, sem menntastofnun gefur út, séu liðir í kröfum sem ber að uppfylla til þess að unnt sé að gefa út skírteini, skulu leiðbeinendur og matsmenn menntastofnunar hafa menntun og hæfi og starfsreynsla í samræmi við ákvæði 9. gr. um gæðastaðla. Slík menntun og hæfi, starfsreynsla og beiting gæðastaðla skal meðal annast byggjast á viðeigandi menntun og þjálfun í kennslutækni og aðferðum og starfsháttum við kennslu og mat og jafnframt vera í samræmi við allar viðeigandi kröfur í d-, e- og f-lið.

17. gr.

Samskipti um borð

Aðildarríkin skulu tryggja:

a) með fyrirvara um b- og d-lið, að um borð í öllum skipum, sem sigla undir fána aðildarríkis, séu ávallt til ráð til að skilvirk munnleg samskipti geti farið fram um öryggismál milli allra skipverja, einkum með tilliti til öruggar og tímanlegrar móttöku og skilnings skilaboða og fyrirmæla;

b) að um borð í öllum farþegaskipum, sem sigla undir fána aðildarríkis, og um borð í öllum farþegaskipum, sem hefja og/eða ljúka ferð í höfn aðildarríkis, sé tekin ákvörðun um vinnutungumál til að tryggja fullnægjandi frammistöðu skipverja í öryggismálum og það skráð í dagbók skipsins.

Félagið eða skipstjórinn skal, eftir því sem við á, ákveða hvaða vinnutungumál rétt er að nota. Sérhver sjómáður verður að vera fær um að skilja og, eftir atvikum, gefa fyrirmæli og leiðbeiningar á því tungumáli, auk þess að geta notað það við skýrslugjöf.

Ef vinnutungumálið er ekki opinbert tungumál í aðildarríkinu skal þýðing á vinnutungumálinu fylgja öllum áætlunum og skráum sem er skylt að hengja upp;

c) að um borð í farþegaskipum sé auðvelt að bera kennsl á skipverja sem hafa það verkefni samkvæmt neyðaráætlun að aðstoða farþega ef neyðarástand skapast og að þeir hafi nægilega tungumálakunnáttu til að inna þau störf af hendi, að teknu tilliti til viðeigandi samsetningar eftirfarandi þátta:

i) hvaða þjóðtungu flestir farþegar, sem fluttir eru á tiltekinni leið, tala;

ii) líkinda á því að geta til að beita undirstöðuorðaförða á ensku til að gefa einfaldar leiðbeiningar geti gagnast til samskipta við farþega, sem er hjálparþurfi, hvort sem farþeginn og skipverji tala sama tungumál eða ekki;

iii) hugsanlegrar þarfar til að eiga samskipti með einhverjum öðrum hætti þegar neyðarástand ríkir (t.d. sýnikennslu, bendingum eða með því að beina athygli þangað sem leiðbeiningar er að fá, að útköllunarstöðvum, björgunarbúnaði eða rýmingarleiðum þegar munnleg samskipti eru gagnslaus);

iv) í hve ríkum mæli farþegar hafa fengið alhliða tilsögn í öryggismálum á móðurmáli eða -málum sínum;

v) þeirra tungumála sem heimilt er að senda tilkynningar um neyðarástand út á, þegar slíkt ástand ríkir eða við æfingar, í þeim tilgangi að koma lífsnauðsynlegum leiðbeiningum til farþega og auðvelda skipverjum að aðstoða þá;

d) um borð í olíuflutninga-, efnaflutninga- og gasflutningaskipum, sem sigla undir fána aðildarríkis, geti skipstjóri, yfirmenn og undirmenn átt samskipti sín á milli á sameiginlegu vinnutungumáli eða -málum;

e) þá skal tryggt með viðeigandi hætti að samskipti geti farið fram milli skips og yfirvalda í landi, annað hvort á sameiginlegu tungumáli eða þjóðtungu fyrrnefndra yfirvalda;

f) þegar aðildarríki annast skipaefirlit, sem hafnarríki samkvæmt tilskipun 95/21/EB, skulu þau ganga úr skugga um að skip, sem sigla undir fána annars ríkis en aðildarríkis, fullnægi einnig ákvæðum þessarar greinar.

18. gr.

Viðurkenning skírteina

1. Gagnkvæm viðurkenning aðildarríkja á skírteinum samkvæmt 4. gr. sem sjómenn, sem eru ríkisborgarar aðildarríkja, hafa aflað sér skal háð ákvæðum tilskipana 89/48/EBE og 92/51/EBE.

2. Gagnkvæm viðurkenning aðildarríkja á skírteinum samkvæmt 4. gr. sem sjómenn, sem eru ekki ríkisborgarar aðildarríkja, hafa aflað sér skal einnig háð ákvæðum tilskipana 89/48/EBE og 92/51/EBE.

3. Sjómönnum, sem hafa ekki undir höndum skírteini samkvæmt 4. gr., er heimilt að starfa um borð í skipum sem sigla undir fána aðildarríkis, að því tilskildu að samþykkt hafi verið ákvörðun um viðurkenningu viðeigandi skírteinis, sem þeir hafa, samkvæmt málsmeðferðinni hér á eftir:

a) aðildarríkið skal, þegar það gefur út viðurkenningu í formi áritunar fyrir viðeigandi skírteini sem þriðja land hefur gefið út, fara að ákvæðum II. viðauka um málsmeðferð og viðmiðanir;

b) aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni, sem tilkynnir hinum aðildarríkjunum, um viðeigandi skírteini sem þau hafa viðurkennt eða hyggjast viðurkenna í samræmi við viðmiðanirnar sem um getur í a-lið;

c) hreyfi aðildarríki eða framkvæmdastjórnin mótmælum á grundvelli þeirra viðmiðana, sem um getur í a-lið, innan þriggja mánaða frá því að framkvæmdastjórnin sendi aðildarríkjunum tilkynningu í samræmi við b-lið skal framkvæmdastjórnin meðhöndla málið samkvæmt málsmeðferðinni sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 23. gr. Viðkomandi aðildarríki skal grípa til viðeigandi ráðstafana til að hrinda í framkvæmd ákvörðunum sem teknar eru í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 23. gr.;

d) hafi viðeigandi skírteini, gefið út af þriðja landi, verið viðurkennt samkvæmt framangreindri málsmeðferð og hafi siglingaöryggisnefnd Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar ekki getað fullyrt, að loknu mati sínu, að viðkomandi þriðja land hafi sýnt fram á að það hafi hrint ákvæðum STCW-samþykktarinnar í framkvæmd í einu og öllu, skal framkvæmdastjórnin meðhöndla málið samkvæmt málsmeðferðinni, sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 23. gr., til að unnt sé að taka afstöðu til þess hvort viðurkenna beri skírteinið eða ekki. Viðkomandi aðildarríki skal grípa til viðeigandi ráðstafana til að hrinda í framkvæmd ákvörðunum sem teknar eru í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 23. gr.;

e) framkvæmdastjórnin skal semja og uppfæra skrá yfir þau viðeigandi skírteini sem hafa verið viðurkennd samkvæmt framangreindri málsmeðferð. Birta skal skrána í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. Þrátt fyrir 6. mgr. 5. gr. er aðildarríki heimilt, þegar aðstæður krefjast, að leyfa sjómanni að gegna, um allt að þriggja mánaða skeið, stöðu um borð í skipi, sem má sigla undir fána landsins, annarri en stöðu loftskeytamanns eða fjarskiptamanns, með þeim undantekningum sem fram koma í alþjóðafjarskiptareglunum enda hafi hann viðeigandi gilt skírteini, útgefið og áritað í þriðja landi, þótt viðkomandi aðildarríki hafi ekki áritað skírteinið þannig að það eigi við vegna starfa um borð í skipum sem mega sigla undir fána þess. Skriflegt sönnunargagn um að lögbærum yfirvöldum hafi verið send umsókn um áritun skal vera aðgengilegt.

19. gr.

Hafnarríkiseftirlit

1. Óháð því undir hvaða fána þau sigla skulu skip, nema skip af þeim gerðum sem eru undanskildar samkvæmt 2. gr., á meðan legið er við bryggju í aðildarríki, falla undir hafnarríkiseftirlit í umsjá þar til bærri embættismanna sem þetta aðildarríki hefur veitt heimild til að ganga úr skugga um að allir sjómenn, sem starfa um borð og eiga að hafa skírteini sem STCW-samþykktin kveður á um, hafi í raun viðeigandi skírteini eða gildar undanþágur ella.

2. Aðildarríkin skulu sjá til þess að viðeigandi ákvæðum og málsmeðferð, sem mælt er fyrir um í tilskipun 95/21/EB, sé beitt við hafnarríkiseftirlit samkvæmt þessari tilskipun.

20. gr.

Tilhögun hafnarríkiseftirlits

1. Með fyrirvara um tilskipun 95/21/EB skal hafnarríkiseftirlit samkvæmt 19. gr. takmarkast við eftirfarandi:

— sannreyna skal að allir þeir sjómenn um borð, sem eiga að hafa skírteini í samræmi við STCW-samþykktina, hafi undir höndum viðeigandi skírteini eða gilda undanþágu

eða geti lagt fram skriflegt sönnunargagn um að sótt hafi verið um áritun til staðfestingar á viðurkenningu yfirvalda í fánaríkinu,

— sannreyna skal hvort fjöldi og skírteini sjómanna, sem starfa um borð, samræmist reglum yfirvalda fánaríkisins um öryggismönnun.

2. Meta skal, í samræmi við þátt A í STCW-reglunum, hvort skipverjar eru færir um að standa vaktir í samræmi við kröfur STCW-samþykktarinnar, enda séu ástæður til að ætla að slíkum stöðlum sé ekki fullnægt vegna þess að eitthvað af því sem hér er talið hefur gerst:

— skipið hefur lent í árekstri, tekið niðri eða strandað,

— efni, sem ólöglegt er að losa í hafið samkvæmt alþjóðasamningum, hafa verið losuð úr skipinu á siglingu, þegar það lá fyrir akkeri eða við bryggju,

— skipinu hefur verið stjórnað með tilviljanakenndum eða ótryggum hætti og ekki hefur verið fylgt reglum Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar um siglingaleiðir eða venjum og háttum við öruggar siglingar,

— skipinu er stýrt á einhvern þann hátt annan sem hættulegur er mönnum, eignum eða umhverfi,

— skírteinið er fengið með sviksamlegum hætti eða handhafi þess er annar en sá sem skírteinið var upphaflega gefið út fyrir,

— skipið siglir undir fána lands, sem hefur ekki fullgilt STCW-samþykktina, eða skipstjóri, yfirmaður eða undirmaður er handhafi skírteinis sem er útgefið af þriðja landi sem hefur ekki fullgilt STCW-samþykktina.

3. Þrátt fyrir sannpröfun skírteina er heimilt að fara fram á það að sjómaður sýni viðeigandi hæfni á starfsstöð sinni þegar mat samkvæmt 2. mgr. fer fram. Í þessu getur meðal annast falist að staðlar vegna vaktstöðu séu uppfylltir og að sjómaðurinn sýni rétt fagleg viðbrögð við neyðaraðstæður.

21. gr.

Kyrrsetning

Með fyrirvara um tilskipun 95/21/EB er aðildarríki einungis heimilt að kyrrsetja skip, samkvæmt þessari tilskipun, ef embættismaður, sem sér um hafnarríkiseftirlit, hefur ákvarðað að einhver eftirfarandi ágalla skapi hættu fyrir menn, eignir eða umhverfi:

a) sjómenn hafa engin skírteini, þá vantar viðeigandi skírteini eða gilda undanþágu eða geta ekki lagt fram skjöl til sönnunar því að umsókn um áritun til staðfestingar á viðurkenningu hafi verið send yfirvöldum fánaríkis,

- b) gildandi kröfur fánaríkis um öryggismönnun eru ekki uppfylltar,
- c) tilhögun siglinga- eða vélastjórnarvaktar er ekki í samræmi við þær kröfur sem fánaríkið hefur sett vegna skipsins,
- d) ekki er á vakt maður sem hefur réttindi til að stjórna búnaði sem er nauðsynlegur öruggri siglingu eða öryggisfjarskiptum eða til að forðast mengun sjávar,
- e) sönnun um faglega kunnáttu við þau skyldustörf, sem sjómaður gegnir vegna öryggis skipsins og mengunarvarna, hefur ekki verið lögð fram,
- f) ekki eru settir á fyrstu vakt við upphaf sjóferðar og síðari vaktir, sem á eftir fylgja, menn sem hafa fengið næga hvíld og eru vinnufærir að öðru leyti.

22. gr.

Breyting

1. Heimilt er að breyta ákvæðum þessarar tilskipunar í samræmi við málsmeðferðina í 2. mgr. 23. gr. í því augnamiði að síðari breytingar á alþjóðareglum, sem um getur í 16., 17., 18., 23. og 24. mgr. 1. gr. og öðlast hafa gildi, gildi að því er hana varðar.

2. Ráðið skal, í samræmi við skilyrði sáttmálans og að fenginni tillögu framkvæmdastjórnarinnar, taka ákvörðun um breytingar á II. viðauka innan fimm ára frá 25. maí 2003 í ljósi þeirrar reynslu sem fæst við beitingu hennar;

3. Þegar nýir gerningar eða bókanir við STCW-samþykktina eru samþykktar skal ráðið, að tillögu framkvæmdastjórnarinnar og að teknu tilliti til málsmeðferðar þjóðþinga aðildarríkjanna og viðkomandi málsmeðferðar á vettvangi Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar, ákvarða nákvæmar reglur um fullgildingu þessara nýju gerninga eða bókana um leið og það tryggir að þeim sé beitt á einsleitán hátt og samtímis í aðildarríkjunum.

23. gr.

Málsmeðferð nefndar

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar.
2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar skulu ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB gilda í samræmi við 8. gr. hennar.

Tímabilið sem kveðið er á um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB skal vera átta vikur.

3. Nefndin skal setja sér starfsreglur.

24. gr.

Bráðabirgðaákvæði

1. Fram til 1. febrúar 2002 mega aðildarríkin halda áfram að gefa út, viðurkenna og árita skírteini í samræmi við þau ákvæði sem voru í gildi fyrir 1. febrúar 1997 þegar um er að ræða sjómenn sem hófu viðurkennd störf á skipi, viðurkennt nám og námsbrautir eða viðurkennd þjálfunarnámskeið fyrir 1. ágúst 1998.

2. Fram til 1. febrúar 2002 mega aðildarríkin halda áfram að endurnýja og endurgilda skírteini og áritanir í samræmi við þau ákvæði samþykktarinnar sem voru í gildi fyrir 1. febrúar 1997.

3. Þegar aðildarríki gefur samkvæmt 11. gr. að nýju út skírteini, sem voru gefin út upphaflega í samræmi við þau ákvæði sem voru í gildi fyrir 1. febrúar 1997, eða framlengir gildistíma þeirra, þá er því heimilt að breyta tonnatakmarkunum, sem koma fram á upprunalega skírteininu, sem hér segir:

- 1) í stað „200 brúttórúmllestir“ má setja „500 brúttótonn“;
- 2) í stað „1 600 brúttórúmllestir“ má setja „3 000 brúttótonn“.

25. gr.

Viðurlög

Aðildarríki skulu samþykkja kerfi viðurlaga vegna brota á innlendum ákvæðum sem eru samþykkt samkvæmt 1., 3., 5., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 16., 17., 18. gr. (3. og 4. mgr.), 19., 20., 21., og 24. gr. og I. og II. viðauka og gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þeim sé beitt. Viðurlög, sem kveðið er á um með þessum hætti, skulu vera árangursrík, í réttu hlutfalli við brot og letjandi.

26. gr.

Upplýsingaskipti

Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni án tafar öll ákvæði sem samþykkt verða um málefni sem tilskipun þessi nær til. Framkvæmdastjórnin skal tilkynna það hinum aðildarríkjunum.

27. gr.

Niðurfelling

1. Tilskipun 94/58/EB eins og henni var breytt með tilskipun sem vísað er til í A-hluta III. viðauka, falli úr gildi með fyrirvara um skuldbindingar aðildarríkjanna um frest til að setja innlend lög sem tilgreindar eru í B-hluta III. viðauka.

2. Tilvísanir í niðurfelldu tilskipunina teljast vera tilvísanir í þessa tilskipun og skulu lesnar í samræmi við samanburðartöfluna í IV. viðauka.

28. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi 20 dögum eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

29. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Lúxemborg 4. apríl 2001.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

B.ROSENGREN

forseti.

—

I. VIÐAUKI

KRÖFUR STCW-SAMPYKKTARINNAR UM MENNTUN OG ÞJÁLFUN
SEM UM GETUR Í 3. GR. TILSKIPUNARINNAR

I. KAFLI

ALMENN ÁKVÆÐI

1. Lögboðin ákvæði í A-hluta STCW-reglnanna koma til viðbótar reglunum sem er að finna í þessum viðauka, að frátalinni reglu VIII/2 í VIII. kafla.

Líta ber á tilvísun í kröfu tiltekinnar reglu sem tilvísun í samsvarandi þátt í A-hluta STCW-reglnanna.

2. Í A-hluta STCW-reglnanna er að finna hæfnistaðla sem umsækjendur um útgáfu eða endurnýjun hæfniskírteina verða að uppfylla samkvæmt ákvæðum STCW-sampykktarinnar. Til að skýra tengsl milli ákvæða um annars konar atvinnuréttindi í VII. kafla og ákvæða um atvinnuréttindi í II., III. og IV. kafla er færni, sem er tilgreind í hæfnistöðlunum, flokkuð eftir því sem við á undir eftirfarandi sjö starfssvið:

1. siglingu
2. meðhöndlun farms og hleðsla
3. stjórn skips og eftirlit með öryggi skipverja og farþega
4. umsjón með rekstri og stjórnun vélbúnaðar
5. umsjón með rekstri og stjórnun rafbúnaðar og rafeindabúnaðar
6. viðhald og viðgerðir
7. fjarskipti

á eftirfarandi ábyrgðarsviðum:

1. stjórnunarsvið
2. rekstrarsvið
3. stöðsvið.

Undirtitill í töflum um hæfnistaðla, sem eru tilgreindir í II., III. og IV. kafla í A-hluta STCW-reglnanna, sýnir starfssvið og ábyrgðarsvið.

II. KAFLI

SKIPSTJÓRI OG ÞILFARSDEILD

Regla II/1

Lögboðnar lágmarkskröfur sem fullnægja ber til að öðlast atvinnuréttindi sem yfirmaður sem ber ábyrgð á siglingavakt á skipum sem eru 500 brúttótonn eða stærri

1. Sérhver yfirmaður, sem ber ábyrgð á siglingavakt og starfar um borð í hafskipi sem er 500 brúttótonn eða stærra, skal hafa viðeigandi skírteini.
2. Umsækjandi um atvinnuréttindi skal:
 - 2.1. hafa náð 18 ára aldri;
 - 2.2. hafa að baki viðurkenndan siglingatíma sem nemur að minnsta kosti einu ári, enda hafi hann verið hluti af viðurkenndri námsbraut þar sem þjálfun um borð fullnægir kröfunum í þætti A-II/1 í STCW-reglunum, og skal siglingatíminn skráður í viðurkennda þjálfunarbók, eða hafa að baki að öðrum kosti viðurkenndan siglingatíma sem nemur að minnsta kosti þremur árum;
 - 2.3. hafa staðið vaktir í brú á tilskildum siglingatíma undir eftirliti skipstjóra eða yfirmanns með réttindi um að minnsta kosti sex mánaða skeið;
 - 2.4. uppfylla gildandi kröfur reglnanna í IV. kafla, eftir því sem við á, til að geta unnið tiltekin skyldustörf við fjarskipti í samræmi við alþjóðafjarskiptareglurnar;
 - 2.5. hafa lokið viðurkenndri menntun og þjálfun og fullnægja hæfnistaðlinum sem er tilgreindur í þætti A-II/1 í STCW-reglunum.

*Regla II/2***Lögboðnar lágmarkskröfur sem fullnægja ber til að öðlast atvinnuréttindi sem skipstjóri og yfirstýrimaður á skipum sem eru 500 brúttótonn eða stærri**

Skipstjóri og yfirstýrimaður á skipum sem eru 3000 brúttótonn eða stærri

1. Sérhver skipstjóri og yfirstýrimaður á hafskipum, sem eru 3 000 brúttótonn eða stærri, skal hafa viðeigandi skírteini.
2. Umsækjandi um atvinnuréttindi skal:
 - 2.1. fullnægja kröfum til að öðlast atvinnuréttindi sem yfirmaður, sem ber ábyrgð á siglingavakt á skipum sem eru 500 brúttótonn eða stærri, og hafa að baki sem slíkur viðurkenndan siglingatíma sem er:
 - 2.1.1. eigi skemmri en 12 mánuðir til að öðlast atvinnuréttindi sem yfirstýrimaður, og
 - 2.1.2. eigi skemmri en 36 mánuðir til að öðlast atvinnuréttindi sem skipstjóri; þó er heimilt að stytta þennan tíma í 24 mánuði hið minnsta ef umsækjandi hefur starfað sem yfirstýrimaður að minnsta kosti 12 mánuði af slíkum siglingatíma;
 - 2.2. hafa lokið viðurkenndri menntun og þjálfun og fullnægja hæfnistaðlinum sem er tilgreindur í þætti A-II/2 í STCW-reglunum fyrir skipstjóra og yfirstýrimenn á skipum sem eru 3 000 brúttótonn eða stærri.

Skipstjóri og yfirstýrimaður á skipum sem eru á milli 500 og 3000 brúttótonn.

3. Sérhver skipstjóri og yfirstýrimaður á hafskipi, sem eru á milli 500 og 3 000 brúttótonn, skal hafa viðeigandi skírteini.
4. Umsækjandi um atvinnuréttindi skal:
 - 4.1. fullnægja kröfum til yfirmanns sem ber ábyrgð á siglingavakt á skipum, sem eru 500 brúttótonn eða stærri, til að öðlast atvinnuréttindi sem yfirstýrimaður;
 - 4.2. fullnægja kröfum til yfirmanns sem ber ábyrgð á siglingavakt á skipum, sem eru 500 brúttótonn eða stærri, og hafa að baki sem slíkur viðurkenndan siglingatíma sem er eigi skemmri en 36 mánuðir, til að öðlast atvinnuréttindi sem skipstjóri; þó er heimilt að stytta þennan tíma í 24 mánuði hið minnsta ef umsækjandi hefur starfað sem yfirstýrimaður að minnsta kosti 12 mánuði af slíkum siglingatíma;
 - 4.3. hafa lokið viðurkenndri menntun og þjálfun og fullnægja hæfnistaðlinum sem er tilgreindur í þætti A-II/2 í STCW-reglunum fyrir skipstjóra og yfirstýrimenn á skipum sem eru á milli 500 og 3 000 brúttótonn.

*Regla II/3***Lögboðnar lágmarkskröfur sem fullnægja ber til að öðlast atvinnuréttindi sem yfirmaður sem ber ábyrgð á siglingavakt eða skipstjóri á skipum sem eru minni en 500 brúttótonn**

Skip, önnur en strandsiglingaskip:

1. Sérhver yfirmaður sem ber ábyrgð á siglingavakt á hafskipi, sem er minna en 500 brúttótonn og er ekki strandsiglingaskip, skal hafa viðeigandi skírteini fyrir skip sem eru 500 brúttótonn eða stærri.
2. Sérhver skipstjóri á hafskipi, sem er minna en 500 brúttótonn og er ekki strandsiglingaskip, skal hafa viðeigandi skírteini fyrir skipstjóra á skipum sem eru á milli 500 og 3 000 brúttótonn.

Strandsiglingaskip:

Yfirmaður sem ber ábyrgð á siglingavakt

3. Sérhver yfirmaður sem ber ábyrgð á siglingavakt á hafskipi til strandsiglinga, sem er minna en 500 brúttótonn, skal hafa viðeigandi skírteini.
4. Umsækjandi um atvinnuréttindi sem yfirmaður, sem ber ábyrgð á siglingavakt á hafskipi til strandsiglinga, sem er minna en 500 brúttótonn, skal:
 - 4.1. hafa náð 18 ára aldri;
 - 4.2. hafa að baki:
 - 4.2.1. sérstaka þjálfun, meðal annars nægilega langan viðeigandi siglingatíma samkvæmt kröfum yfirvalda, eða

- 4.2.2. viðurkenndan siglingatíma, sem er eigi skemmri en þrjú ár við störf á þilfari;
- 4.3. fullnægja gildandi kröfum reglnanna í IV. kafla, eftir því sem við á, til að geta unnið tiltekin skyldustörf við fjarskipti í samræmi við alþjóðafjarskiptareglurnar;
- 4.4. hafa lokið viðurkenndri menntun og þjálfun og fullnægja hæfnistaðlinum sem er tilgreindur í þætti A-II/3 í STCW-reglunum fyrir yfirmenn sem ber ábyrgð á siglingavakt á strandsiglingaskipum sem eru minni en 500 brúttótonn.

Skipstjóri

5. Sérhver skipstjóri á hafskipi til strandsiglinga, sem er minna en 500 brúttótonn, skal hafa viðeigandi skírteini.
6. Umsækjandi um atvinnuréttindi sem skipstjóri á hafskipi til strandsiglinga, sem er minna en 500 brúttótonn, skal:
 - 6.1. hafa náð 20 ára aldri;
 - 6.2. hafa að baki viðurkenndan siglingatíma, sem er eigi skemmri en 12 mánuðir sem yfirmaður sem ber ábyrgð á siglingavakt;
 - 6.3. hafa lokið viðurkenndri menntun og þjálfun og fullnægja hæfnistaðlinum sem er tilgreindur í þætti A-II/3 í STCW-reglunum fyrir skipstjóra á strandsiglingaskipum sem eru minni en 500 brúttótonn.
7. Undanþágur.

Telji yfirvöld að vegna stærðar skipsins og notkunar þess sé ósanngjarnt eða óraunhæft að halda til hins ítrasta kröfum þessarar reglu og þáttar A-II/3 í STCW-reglunum þá er þeim heimilt að veita skipstjóra eða yfirmanni sem ber ábyrgð á siglingavakt á þess konar skipum eða flokki skipa undanþágu frá sumum þessara krafna, eftir því sem við á og að teknu tilliti til öryggis þeirra skipa sem kunna að vera á sömu siglingaleiðum.

Regla II/4

Lögboðnar lágmarkskröfur sem fullnægja ber til að öðlast atvinnuréttindi sem undirmaður sem gegnir störfum á siglingavakt

1. Sérhver undirmaður, sem gegnir störfum á siglingavakt á hafskipi, sem er 500 brúttótonn eða stærra, að frátöldum þeim sem gangast undir þjálfun og þeim sem ekki þarfnast sérkunnáttu vegna starfa sinna á vaktinni, skal hafa fullnægjandi skírteini vegna slíkra skyldustarfa.
2. Umsækjandi um atvinnuréttindi skal:
 - 2.1. hafa náð 16 ára aldri;
 - 2.2. hafa að baki:
 - 2.2.1. viðurkenndan siglingatíma með sex mánaða menntun og þjálfun og reynslu hið minnsta, eða
 - 2.2.2. sérstaka menntun og þjálfun, annaðhvort í landi eða um borð í skipi, þar á meðal viðurkenndan siglingatíma sem eigi má vera skemmri en tveir mánuðir;
 - 2.3. fullnægja hæfnistaðlinum sem er tilgreindur í þætti A-II/4 í STCW-reglunum.
3. Siglingatíminn, menntunin og þjálfunin og reynslan, sem er krafist í liðum 2.2.1 og 2.2.2, skulu tengjast störfum á siglingavakt og fela meðal annars í sér skyldustörf sem unnin eru undir beinu eftirliti skipstjóra, yfirmanns sem ber ábyrgð á siglingavakt eða undirmanns sem til þess hefur réttindi.
4. Aðildarríki er heimilt að telja sjómenn fullnægja kröfum þessarar reglu ef þeir hafa gegnt viðeigandi störfum á þilfari um eins árs skeið hið minnsta síðustu fimm árin fyrir gildistöku STCW-samþykktarinnar hjá því aðildarríki.

III. KAFLI

VÉLARÚM

Regla III/1

Lögboðnar lágmarkskröfur sem fullnægja ber til að öðlast atvinnuréttindi sem yfirmaður sem ber ábyrgð á vakt í mönnuðu vélarúmi eða vaktvélstjóri í vélarúmi sem er ómannað öðru hverju.

1. Sérhver yfirmaður sem ber ábyrgð á vakt í mönnuðu vélarúmi eða vaktvélstjóri í vélarúmi, sem er ómannað öðru hverju á hafskipi, sem er knúíð af aðalvél með 750 kW knúningsafla eða meira, skal hafa viðeigandi skírteini.
2. Umsækjandi um atvinnuréttindi skal:

- 2.1. hafa náð 18 ára aldri;
- 2.2. hafa að baki að minnsta kosti sex mánaða siglingatíma í vélarúmi í samræmi við þátt A-III/1 í STCW-reglunum;
- 2.3. hafa lokið viðurkenndri menntun og þjálfun sem er eigi skemmri en 30 mánuðir, meðal annars þjálfun um borð enda sé hún skráð í viðurkennda þjálfunarbók, og fullnægja hæfnistöðlunum sem eru tilgreindir í þætti AIII/1 í STCW-reglunum.

Regla III/2

Lögboðnar lágmarkskröfur sem fullnægja ber til að öðlast atvinnuréttindi sem yfirvélstjóri og 2. vélstjóri á skipum knúnum af aðalvél með 3 000 kW knúningsafli eða meira

1. Sérhver yfirvélstjóri og 2. vélstjóri á hafskipum, sem eru knúin af aðalvél með 3 000 kW knúningsafli eða meira, skal hafa viðeigandi skírteini.
2. Umsækjandi um atvinnuréttindi skal:
 - 2.1. fullnægja kröfum til að öðlast atvinnuréttindi sem yfirmaður sem ber ábyrgð á vakt í vélarúmi og:
 - 2.1.1. hafa að baki að minnsta kosti 12 mánaða viðurkenndan siglingatíma sem aðstoðarvélstjóri eða vélstjóri til að öðlast atvinnuréttindi sem 2. vélstjóri, og
 - 2.1.2. hafa að baki að minnsta kosti 36 mánaða viðurkenndan siglingatíma, þar af að minnsta kosti 12 mánaða starf sem vélstjóri í ábyrgðarstöðu eftir að hafa öðlast réttindi til að starfa sem 2. vélstjóri, til að öðlast atvinnuréttindi sem yfirvélstjóri;
 - 2.2. hafa lokið viðurkenndri menntun og þjálfun og fullnægja hæfnistaðlinum sem er tilgreindur í þætti A-III/2 í STCW-reglunum.

Regla III/3

Lögboðnar lágmarkskröfur sem fullnægja ber til að öðlast atvinnuréttindi sem yfirvélstjóri og 2. vélstjóri á skipum sem eru knúin af aðalvél með knúningsafli á bilinu 750 til 3 000 kW

1. Sérhver yfirvélstjóri og 2. vélstjóri á hafskipum, sem eru knúin af aðalvél með knúningsafli á bilinu 750 til 3 000 kW, skulu hafa viðeigandi skírteini.
2. Umsækjandi um atvinnuréttindi skal:
 - 2.1. fullnægja kröfum til að öðlast atvinnuréttindi sem yfirmaður sem ber ábyrgð á vakt í vélarúmi og:
 - 2.1.1. hafa að baki að minnsta kosti 12 mánaða viðurkenndan siglingatíma sem aðstoðarvélstjóri eða vélstjóri til að öðlast atvinnuréttindi sem 2. vélstjóri, og
 - 2.1.2. hafa að baki að minnsta kosti 24 mánaða viðurkenndan siglingatíma, þar af að minnsta kosti 12 mánaða starf eftir að hafa öðlast réttindi til að starfa sem 2. vélstjóri, til að öðlast atvinnuréttindi sem yfirvélstjóri;
 - 2.2. hafa lokið viðurkenndri menntun og þjálfun og fullnægja hæfnistaðlinum sem er tilgreindur í þætti A-III/3 í STCW-reglunum.
3. Hver sá vélstjóri, sem hefur réttindi til starfa sem 2. vélstjóri á skipum sem eru knúin af aðalvél með 3 000 kW knúningsafli eða meira, má starfa sem yfirvélstjóri á skipum sem eru knúin af aðalvél með minna en 3 000 kW knúningsafli enda hafi hann að baki að minnsta kosti 12 mánaða viðurkenndan siglingatíma sem vélstjóri í ábyrgðarstöðu og áritun um það á skírteini sínu.

Regla III/4

Lögboðnar lágmarkskröfur sem fullnægja ber til að öðlast atvinnuréttindi sem undirmaður sem gegnir störfum á vakt í mönnum vélarúmi eða er settur til að gegna skyldustörfum í vélarúmi sem er ómannað öðru hverju

1. Sérhver undirmaður sem gegnir störfum á vakt í vélarúmi eða er settur til að gegna skyldustörfum í vélarúmi, sem er ómannað öðru hverju, á hafskipi sem er knúið af aðalvél með 750 kW knúningsafli eða meira, að undirmönnum sem gangast undir þjálfun og undirmönnum, sem gegna skyldustörfum sem krefjast ekki sérkunnáttu, skal hafa fullnægjandi skírteini til að gegna slíkum skyldustörfum.
2. Umsækjandi um atvinnuréttindi skal:
 - 2.1. hafa náð 16 ára aldri;
 - 2.2. hafa að baki:
 - 2.2.1. viðurkenndan siglingatíma með að minnsta kosti sex mánaða menntun og þjálfun og reynslu, eða
 - 2.2.2. sérstaka þjálfun, annaðhvort í landi eða um borð í skipi, meðal annars viðurkenndan siglingatíma sem er eigi skemmri en tveir mánuðir;
 - 2.3. fullnægja hæfnistaðlinum sem er tilgreindur í þætti A-III/4 í STCW-reglunum.

3. Siglingatíminn, menntunin og þjálfunin og reynslan, sem er krafist í liðum 2.2.1 og 2.2.2, skulu tengjast störfum við vaktir í vélarúmi og fela í sér skyldustörf sem eru unnin undir beinu eftirliti vélstjóra með réttindi eða undirmanns með réttindi.
4. Aðildarríki er heimilt að telja sjómenn fullnægja kröfum þessarar reglu ef þeir hafa gegnt tilskildum störfum í vélarúmi um eins árs skeið að minnsta kosti síðustu fimm árin fyrir gildistöku STCW-samþykktarinnar hjá því aðildarríki.

IV. KAFLI

ÞRÁÐLAUS FJARSKIPTI OG FJARSKIPTAMENN

Til skýringar:

Lögboðin ákvæði um vaktstöðu í fjarskiptastöðvum er að finna í alþjóðafjarskiptareglunum og SOLAS-samningnum, með áorðnum breytingum. Ákvæði um viðhald fjarskiptabúnaðar er að finna SOLAS-samningnum, með áorðnum breytingum, og í leiðbeiningum sem Alþjóðasiglingamálastofnunin hefur samþykkt.

Regla IV/1

Beiting

1. Með fyrirvara um ákvæðin í 3. lið gilda ákvæði þessa kafla um fjarskiptamenn á skipum, sem eru starfrækt í hinu alþjóðlega neyðar- og öryggiskerfi fjarskipta á sjó (GMDSS-kerfinu), eins og mælt er fyrir um í SOLAS-samningnum, með áorðnum breytingum.
2. Fram til 1. febrúar 1999 ber fjarskiptamönnum á skipum, sem fullnægja þeim ákvæðum SOLAS-samningsins sem voru í gildi fyrir 1. febrúar 1992, að fullnægja þeim ákvæðum alþjóðasamningsins frá 1978 ummenntun og þjálfun, skírteini og vaktstöður sjómanna (STCW) sem voru í gildi fyrir 1. desember 1992.
3. Fjarskiptamenn á skipum, sem ekki er gert skylt samkvæmt IV. kafla SOLAS-samningsins að hlíta ákvæðum GMDSS-kerfisins, þurfa ekki að fullnægja ákvæðunum í þessum kafla. Fjarskiptamenn á þeim skipum þurfa engu að síður að hlíta alþjóðafjarskiptareglunum. Yfirvöld skulu sjá til þess slíkir fjarskiptamenn fái útgefin eða viðurkennd viðeigandi skírteini, eins og mælt er fyrir um í alþjóðafjarskiptareglunum.

Regla IV/2

Lögboðnar lágmarkskröfur sem fullnægja ber til að öðlast atvinnuréttindi sem fjarskiptamaður í GMDSS-fjarskiptastöð

1. Hver sá sem ber ábyrgð á eða sinnir skyldustörfum við fjarskipti á skipi, sem er skylt að taka þátt í GMDSS-kerfinu, skal hafa viðeigandi skírteini með tilvísun til þess kerfis, útgefið eða viðurkennt af hálfu yfirvalda í samræmi við ákvæði alþjóðafjarskiptareglanna.
2. Að auki skal sá sem sækir um atvinnuréttindi samkvæmt þessari reglu til að starfa á skipi, sem skal búið fjarskiptabúnaði samkvæmt SOLAS-samningnum, með áorðnum breytingum:
 - 2.1. hafa náð 18 ára aldri; og
 - 2.2. hafa lokið viðurkenndri menntun og þjálfun og fullnægja hæfnistaðlinum sem er tilgreindur í þætti A-IV/2 í STCW-reglunum.

V. KAFLI

SÉRSTAKAR ÞJÁLFUNARKRÖFUR SEM ERU GERÐAR TIL SKIPVERJA Á TILTEKNUM GERÐUM SKIPA

Regla V/1

Lögboðnar lágmarkskröfur vegna menntunar og þjálfunar og réttinda skipstjóra, annarra yfirmanna og undirmanna á tankskipum

1. Yfirmenn og undirmenn, sem eru settir til ákveðinna skyldustarfa og ábyrgðar vegna farms eða farmbúnaðar í tankskipum, skulu hafa lokið, í landi, viðurkennda námskeiði í slökkvistörfum auk þeirrar menntunar og þjálfunar sem áskilin er í reglu VI/1 og hafa að baki:
 - 1.1. að minnsta kosti þriggja mánaða viðurkenndan siglingatíma á tankskipum til að öðlast fullnægjandi þekkingu á öruggum vinnubrögðum; eða
 - 1.2. viðurkennt kynningarnámskeið um tankskip þar sem að minnsta kosti er tekið fyrir það námsefni sem er gefið upp vegna slíkra námskeiða í þætti A-V/1 í STCW-reglunum,

þó þannig að yfirvöldum er heimilt að viðurkenna styttri siglingatíma undir eftirliti en tilskilinn er í 1.1., að því tilskildu:

- 1.3. að sá siglingatími sé að minnsta kosti einn mánuður;
- 1.4. að tankskipið sé minna en 3 000 brúttótonn;
- 1.5. að hver sjóferð, sem tankskipið fer á siglingatímanum, sé ekki lengri en 72 klukkustundir;
- 1.6. að rekstrarforsendur tankskipsins og fjöldi sjóferða, lestana og losana á siglingatímanum tryggi að jafnmikil þekking og jafnmikil reynsla náist.
2. Skipstjórar, yfirvélstjórar, yfirstýrimenn, 2. vélstjórar og aðrir þeir sem bera beina ábyrgð á lestun, losun og eftirliti með flutningi eða meðferð farms skulu fullnægja kröfunum í liðum 1.1. eða 1.2. og hafa auk þess að baki:
 - 2.1. viðeigandi reynslu vegna skyldustarfa sinna um borð í tankskipi af þeirri gerð sem þeir eru skráðir á; og
 - 2.2. viðurkennda sérnámsbraut þar sem að minnsta kosti er tekið fyrir það námsefni sem er sett fram í þætti A-V/1 í STCW-reglunum og snertir skyldustörf þeirra á því olíuflutningaskipi, efnaflutningaskipi eða gasflutningaskipi sem þeir eru skráðir á.
3. Fyrstu tvö árin eftir að STCW-samþykktin hefur öðlast gildi hjá aðildarríki er heimilt að líta svo á að sjómenn hafi fullnægt kröfunum í lið 2.2. ef þeir hafa gegnt störfum á viðeigandi sviði á tankskipi þeirrar gerðar, sem um er að ræða, um eins árs skeið að minnsta kosti síðustu fimm árin.
4. Yfirvöld skulu sjá til þess að skipstjórar og aðrir yfirmenn, sem hafa réttindi í samræmi við 1. eða 2. lið, eftir því sem við á, fái útgefið viðeigandi skírteini eða tilskilda áritun á gildandi skírteini. Allir undirmenn, sem hafa réttindi, skulu fá skírteini því til staðfestingar.

Regla V/2

Lögboðnar lágmarkskröfur vegna menntunar og þjálfunar og réttinda skipstjóra, annarra yfirmanna, undirmanna og annarra starfsmanna á ekjufarþegaskipum

1. Þessi regla gildir um skipstjóra, aðra yfirmenn, undirmenn og aðra starfsmenn sem starfa um borð í ekjufarþegaskipum í millilandasiglingum. Yfirvöld skulu ganga úr skugga um í hvaða mæli rétt er að láta þessar kröfur ná til skipverja á ekjufarþegaskipum í siglingum innanlands.
2. Áður en sjómönnum eru falin skyldustörf um borð í ekjufarþegaskipum skulu þeir hafa lokið þeirri menntun og þjálfun, sem er krafist í 4.–8. lið hér á eftir, í samræmi við stöðu sína, skyldustörf og ábyrgð.
3. Þeir sjómenn, sem krafist er menntunar og þjálfunar af í samræmi við 4., 7. og 8. lið hér á eftir, skulu afla sér viðeigandi endurmenntunar eigi sjaldnar en á fimm ára fresti.
4. Skipstjórar, aðrir yfirmenn og skipverjar, sem hafa það verkefni samkvæmt neyðaráætlun að aðstoða farþega um borð í ekjufarþegaskipum í neyðartilvikum, skulu hafa lokið menntun og þjálfun í stjórn stórra hópa fólks eins og tilgreint er í 1. mgr. þáttar A-V/2 í STCW-reglunum.
5. Skipstjórar, aðrir yfirmenn og aðrir skipverjar, sem eru settir til ákveðinna skyldustarfa og ábyrgðarstarfa um borð í ekjufarþegaskipum, skulu hafa lokið kynningarþjálfun þeirri sem er tilgreind í 2. mgr. þáttar A-V/2 í STCW-reglunum.
6. Skipverjar, sem veita farþegum í farþegarými um borð í ekjufarþegaskipum beina þjónustu, skulu hafa lokið þjálfunarnámskeiði um öryggismál sem er tilgreint í 3. mgr. þáttar A-V/2 í STCW-reglunum.
7. Skipstjórar, yfirstýrimenn, yfirvélstjórar, 2. vélstjórar og allir aðrir, sem hafa með höndum bein ábyrgðarstörf vegna ferða farþega að og frá borði, lestunar, losunar eða frágangs á farmi eða lokunar opa á byrðingi ekjufarþegaskips, skulu hafa lokið viðurkenndri þjálfun vegna öryggis farþega og farms og heilleika byrðings eins og tilgreint er í 4. mgr. þáttar A-V/2 í STCW-reglunum.
8. Skipstjórar, yfirstýrimenn, yfirvélstjórar, 2. vélstjórar og allir aðrir, sem hafa með höndum bein ábyrgðarstörf vegna öryggis farþega í neyðartilvikum um borð í ekjufarþegaskipum, skulu hafa lokið viðurkenndu námi í að takast á við hættuástand og mannlegu atferli eins og tilgreint er í 5. mgr. þáttar A-V/2 í STCW-reglunum.
9. Yfirvöld skulu sjá til þess að allir, sem ávinna sér réttindi í samræmi við ákvæði þessarar reglu, fái afhent skriflegt sönnunargagn um þá menntun og þjálfun sem þeir hafa hlotið.

VI. KAFLI

NEYÐARTILVIK, VINNUVERND, SJÚKRAHJÁLP OG BJÖRGUN MANNSLÍFA

Regla VI/1

Lögboðnar lágmarkskröfur til allra sjómanna vegna kynningar, grunnþjálfunar og kennslu um öryggismál

Sjómenn skulu fá kynningu og hljóta grunnþjálfun eða kennslu um öryggismál í samræmi við þátt A-VI/1 í STCW-reglunum og fullnægja viðeigandi hæfnistaðli sem þar er tilgreindur.

Regla VI/2

Lögboðnar lágmarkskröfur vegna útgáfu sérstakra skírteina til sönnunar á hæfni í meðferð björgunarfara, björgunarbáta og björgunarhraðbáta

1. Umsækjandi um sérstakt skírteini til sönnunar á hæfni í meðferð björgunarfara og björgunarbáta, annarra en björgunarhraðbáta, skal:
 - 1.1. hafa náð 18 ára aldri;
 - 1.2. hafa að baki siglingátíma sem er eigi skemmri en 12 mánuðir eða hafa sótt viðurkennt þjálfunarnámskeið og hafa að baki viðurkenndan siglingátíma sem er eigi skemmri en sex mánuðir;
 - 1.3. fullnægja þeim hæfnistaðli, vegna sérstakra skírteina til sönnunar á hæfni í meðferð björgunarfara og björgunarbáta, sem er settur fram í 1.–4. mgr. þáttar A-VI/2 í STCW-reglunum.
2. Umsækjandi um sérstakt skírteini til sönnunar á hæfni í meðferð björgunarhraðbáta skal:
 - 2.1. vera handhafi sérstaks skírteinis til sönnunar á hæfni í meðferð björgunarfara og björgunarbáta, annarra en björgunarhraðbáta;
 - 2.2. hafa sótt viðurkennt þjálfunarnámskeið;
 - 2.3. fullnægja þeim hæfnistaðli vegna sérstakra skírteina til sönnunar á hæfni í meðferð björgunarhraðbáta sem er settur fram í 5.–8. mgr. þáttar A-VI/2 í STCW-reglunum.

Regla VI/3

Lögboðnar lágmarkskröfur vegna þjálfunar til erfiðra slökkvistarfa

1. Sjómenn, sem eru settir til að stjórna slökkvistörfum, skulu hafa lokið með viðunandi árangri framhaldsþjálfun í aðferðum við slökkvistarf með sérstakri áherslu á skipulag, aðferðir og stjórnun í samræmi við ákvæði þáttar A-VI/3 í STCW-reglunum og fullnægja hæfnistaðlinum sem tilgreindur er þar.
2. Ef framhaldsþjálfun í slökkvistörfum er ekki hluti af því sem krafist er vegna viðkomandi skírteinis skal gefa út sérstakt skírteini eða annað skriflegt sönnunargagn, eftir því sem við á, þar sem fram kemur að handhafi þess hafi sótt framhaldsnámskeið í slökkvistörfum.

Regla VI/4

Lögboðnar lágmarkskröfur vegna hjálpar í viðlögum og sjúkrahjálpar

1. Sjómenn, sem eru settir til þess að veita hjálp í viðlögum um borð í skipi, skulu fullnægja þeim hæfnistaðli, vegna hjálpar í viðlögum, sem er tilgreindur í 1., 2. og 3. mgr. þáttar A-VI/4 í STCW-reglunum.
2. Sjómenn, sem eru settir til þess að stjórna sjúkrahjálpar um borð í skipi, skulu fullnægja þeim hæfnistaðli vegna sjúkrahjálpar í skipum sem er tilgreindur í 4., 5. og 6. mgr. þáttar A-VI/4 í STCW-reglunum.
3. Ef þjálfun í hjálp í viðlögum eða sjúkrahjálpar er ekki hluti af því, sem er krafist til réttinda vegna viðkomandi skírteinis skal gefa út sérstakt skírteini eða annað skriflegt sönnunargagn, eftir því sem við á, þar sem fram kemur að handhafi þess hafi sótt námskeið í hjálp í viðlögum eða sjúkrahjálpar.

VII. KAFLI

ANNARS KONAR ATVINNURÉTTINDI

Regla VII/1

Útgáfa annars konar skírteina

1. Þrátt fyrir þær kröfur sem eru gerðar vegna veitingar atvinnuréttinda í II. og III. kafla þessa viðauka er aðildarríkjnum heimilt að gefa út annars konar skírteini en þau sem eru nefnd í reglum þessara kafla, eða leyfa útgáfu þeirra, enda sé eftirtöldum skilyrðum fullnægt:
 - 1.1. starfssvið og ábyrgðarsvið, sem koma eiga fram á þessum skírteinum og áritunum, skulu vera meðal þeirra sem finna má í þáttum A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4, A-III/1, A-III/2, A-III/3, A-III/4 og A-IV/2 í STCW-reglunum og skulu skilgreind með sama hætti;
 - 1.2. umsækjendur skulu hafa lokið viðurkenndri menntun og þjálfun og fullnægja þeim kröfum um hæfnistaðla sem mælt er fyrir um í viðeigandi þáttum STCW-reglnanna og settar eru fram í þætti A-VII/1 í sömu reglum og eiga við það starfssvið og það ábyrgðarsvið sem eiga að koma fram á skírteinum og áritunum;
 - 1.3. umsækjendur skulu hafa að baki viðurkenndan siglingatíma, eins og viðeigandi er fyrir þau starfssvið og þau ábyrgðarsvið sem eiga að koma fram á skírteininu. Siglingatíminn skal eigi vera skemmri en sá sem mælt er fyrir um í II. og III. kafla þessa viðauka. Þó skal hann ekki vera skemmri en mælt er fyrir um í þætti A-VII/2 í STCW-reglunum;
 - 1.4. þeir umsækjendur um atvinnuréttindi, sem eiga að sinna siglingafræðistörfum á framkvæmdasviði, skulu fullnægja gildandi kröfum reglnanna í IV. kafla, eftir því sem við á, til að geta sinnt tilteknum skyldustörfum við fjarskipti í samræmi við alþjóðafjarskiptareglurnar;
 - 1.5. skírteinin skal gefa út í samræmi við kröfurnar í 11. gr. og ákvæðin sem koma fram í VII. kafla STCW-reglnanna.
2. Ekki má gefa út skírteini samkvæmt þessum kafla nema aðildarríkin hafi sent framkvæmdastjórninni upplýsingarnar sem krafist er í STCW-samþykktinni.

Regla VII/2

Atvinnuréttindi sjómanna

Allir sjómenn, sem hafa með höndum starfssvið, eitt eða fleiri, sem eru tilgreind í töflum A-II/1, A-II/2, A-II/3 eða A-II/4 í II. kafla STCW-reglnanna eða í töflum A-III/1, A-III/2, A-III/4 í III. kafla eða A-IV/2 í IV. kafla sömu reglna, skulu hafa viðeigandi skírteini.

Regla VII/3

Meginreglur um útgáfu annars konar skírteina

1. Hvert það aðildarríki, sem tekur þann kost að gefa út annars konar skírteini eða leyfa útgáfu þeirra, skal sjá til þess að eftirfarandi meginreglum sé fylgt:
 - 1.1. einungis er heimilt að taka í notkun kerfi annars konar skírteina að tryggt sé að minnsta kosti jafnmikið öryggi á hafinu og jafnmiklar mengunarvarnir og kveðið er á um í hinum köflunum;
 - 1.2. hvert það fyrirkomulag sem viðhaft er á útgáfu annars konar skírteina samkvæmt þessum kafla skal vera með þeim hætti að tryggt sé að skírteinin séu jafngild þeim sem eru gefin út í samræmi við hina kaflana.
2. Meginreglan í 1. lið um að skírteinin skuli vera jafngild á að tryggja:
 - 2.1. að sjómenn, sem hafa skírteini í samræmi við II. og/eða III. kafla, og sjómenn, sem hafa skírteini í samræmi við VII. kafla, geti starfað á skipum þar sem skipulag er með hefðbundnum hætti og skipum þar sem skipulag er annað;
 2. að sjómenn séu ekki þjálfaðir til ákveðinna starfa um borð á þann hátt að þeim sé gert erfitt um vik að nýta færni sína annars staðar.
3. Þegar skírteini eru gefin út í samræmi við ákvæðin í þessum kafla skal fylgja eftirfarandi meginreglum:
 - 3.1. óheimilt er að grípa til útgáfu annars konar skírteina í þeim tilgangi að:
 - 3.1.1. fækka mönnum í áhöfn,
 - 3.1.2. draga úr styrk starfsstéttarinnar eða rýra gildi starfsmenntunar hjá sjómönnum, eða
 - 3.1.3. réttlæta það að einum og sama skírteinishafa séu fengin í hendur skyldustörf yfirmanns í vélarúmi og yfirmanns á þilfari á einni og sömu vaktinni;
 - 3.2. sá sem er við stjórn skal heita skipstjóri; tilhögun við veitingu annars konar skírteina má ekki rýra lagalega stöðu og lagalegt vald skipstjóra né annarra.
4. Meginreglurnar í 1. og 2. lið þessarar reglu skulu tryggja að hæfni yfirmanna sé viðhaldið, bæði á þilfari og í vélarúmi.

II. VIÐAUKI

ADFERÐIR OG VIÐMIÐANIR SEM LÚTA AÐ VIÐURKENNINGU SKÍRTEINA SEM ÞRIÐJU LÖND GEFA ÚT OG VIÐURKENNINGU MENNTASTOFNANA OG NÁMSBRAUTA OG NÁMSKEIÐA FYRIR SJÓMENN SEM UM GETUR Í A-LIÐ 3. MGR. 18. GR.**A. Aðferðir og viðmiðanir sem lúta að skírteinum**

Aðildarríki er aðeins heimilt að viðurkenna og árita viðeigandi skírteini, sem þriðju lönd gefa út vegna starfa um borð í skipi sem siglir undir fána þess, að uppfylltum eftirfarandi skilyrðum:

1. Aðili að STCW-samþykktinni skal hafa gefið út viðeigandi skírteini sem eru lögð fram til viðurkenningar.
2. a) Þriðja land, sem gefur viðeigandi skírteini út, skal hafa öðlast viðurkenningu siglingaöryggisnefndar Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar þess efnis að það hafi komið ákvæðum STCW-samþykktarinnar í framkvæmd í einu og öllu.
b) Aðildarríkið skal hafa gert allar nauðsynlegar ráðstafanir, til að mynda skoðað aðstöðu eða kannað verklagsreglur, til að ganga úr skugga um að farið hafi verið í einu og öllu að kröfum um hæfnistaðla, útgáfu og áritun skírteina og skráningu og að gæðastaðlakerfi hafi verið komið á samkvæmt reglu 1/8 í STCW-samþykktinni.
3. Hafi kröfu a-liðar í 2. lið ekki verið fullnægt vegna þess að siglingaöryggisnefnd Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar hefur ekki lokið við að sannreyna að viðkomandi þriðja land hafi komið ákvæðum STCW-samþykktarinnar í framkvæmd í einu og öllu skulu eftirfarandi ákvæði gilda:
 - a) Þriðja land skal senda aðildarríkinu og Alþjóðasiglingamálastofnuninni:
 - i) texta laga, úrskurða, fyrirmæla, reglugerða og gerninga er varða framkvæmd STCW-samþykktarinnar;
 - ii) ítarlegar upplýsingar um inntak og lengd námskeiða, svo og skýra yfirlýsingu um hvaða stefnu er fylgt varðandi menntun, þjálfun, próf, hæfnismat og veitingu atvinnuréttinda;
 - iii) innlend próf og aðrar kröfur fyrir hverja gerð skírteinis sem er gefið út í samræmi við STCW-samþykktina;
 - iv) nægilega mörg sýniseintök af skírteinum sem eru í samræmi við STCW-samþykktina;
 - v) upplýsingar um skipulag af hálfu opinberra aðila;
 - vi) greinargóða skýringu á lagalegum og stjórnsýslulegum ráðstöfunum sem kveðið er á um og eiga að tryggja að ákvæði séu haldin, einkum þau er varða menntun og þjálfun og mat og útgáfu og skráningu skírteina;
 - vii) hnitmiðað yfirlit yfir þær verklagsreglur, sem er beitt er við að heimila, faggilda eða viðurkenna menntun og þjálfun og próf, og hæfnismat sem er krafist samkvæmt STCW-samþykktinni, skilyrðin sem fylgja því og skrá yfir útgefin leyfi, faggilding og viðurkenningar;
 - b) aðildarríkið skal bera þær upplýsingar sem berast saman við allar viðeigandi kröfur STCW-samþykktarinnar til að tryggja að ákvæðum STCW-samþykktarinnar sé komið í framkvæmda í einu og öllu;
 - c) aðildarríkið verður að hafa gengið úr skugga um, með öllum tiltækum ráðum, sem geta falist í skoðun á aðstöðu eða verklagsreglum, að farið hafi verið í einu og öllu að kröfum varðandi menntun og hæfi, útgáfu og áritun skírteina og skráningu og að gæðastaðlakerfi hafi verið komið á samkvæmt reglu 1/8 í STCW-samþykktinni;
 - d) í samræmi við þá málsmeðferð sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 23. gr., og á grundvelli tölfræðilegra gagna um þau lönd sem leggja til umtalsverðan hluti vinnuafis á sjó, ber að samþykka og uppfæra skrá með nöfnum þeirra þriðju landa þar sem skylt er að kanna menntastofnanir, námsbrautir og námskeið fyrir sjómenn.
4. Aðildarríkin skulu nota þær viðmiðanir, sem mælt er fyrir um í B-hluta þessa viðauka, til viðbótar þeim sem er að finna í 2. lið eða, ef við á, 3. lið þegar viðurkenna á menntastofnanir eða námsbrautir og námskeið fyrir sjómenn.
5. Aðildarríkið skal sjá til þess að hlutaðeigandi þriðja land gangist undir skuldbindingu þess efnis að tilkynning verði gefin út án tafar verði mikilvæg breyting á tilhögun menntunar og þjálfunar og veitingu atvinnuréttinda sem kveðið er á um í samræmi við STCW-samþykktina.
6. Skírteini, sem er lagt fram til viðurkenningar, skal fylgja, eða á það sett, gild áritun er staðfestir að framangreindur samningsaðili hafi gefið það út eða það koma fram í texta þess.
7. Aðildarríkin skulu gera ráðstafanir til að tryggja að sjómenn, sem leggja skírteini fram til viðurkenningar vegna starfa á stjórnunarsviði, hafi fullnægjandi þekkingu á siglingalögum viðkomandi aðildarríkis sem lúta að þeim störfum sem þeim er heimilt að gegna.

8. Óheimilt er að nota skírteini og áritanir, sem aðildarríki gefur út samkvæmt ákvæðum þessarar greinar til viðurkenningar eða staðfestingar á viðurkenningu skírteinis sem þriðja land gefur út, til að fá frekari viðurkenningu hjá öðru aðildarríki.

B. Viðmiðanir sem lúta að faggildingu eða viðurkenningu menntastofnana, námsbrauta og námskeiða fyrir sjómenn.

- I. Til að hljóta viðurkenningu sem menntastofnun fyrir sjómenn með heimild til að bjóða upp á námsbrautir og námskeið, sem aðildarríki samþykkir að standist kröfur vegna starfa um borð í skipum sem sigla undir fána þess, verður stofnunin að:
1. hafa á að skipa kennurum sem:
 - 1.1. hafa þekkingu á námsbrautinni og skilning á þeim sérstöku markmiðum sem eru sett vegna þjálfunar af því tagi sem um ræðir;
 - 1.2. hafa menntun og hæfi til þeirra verka sem þjálfunin tekur til;
 - 1.3. fari þjálfunin fram með notkun hermis:
 - 1.3.1. hafa fengið viðeigandi leiðbeiningar um kennslutækni í notkun herma, og
 - 1.3.2. hafa hagnýta reynslu í meðferð þeirrar gerðar hermismis sem er notuð;
 2. hafa tilnefnt umsjónarmenn með þjálfuninni sem eru til þess hæfir að sjá um þær viðurkenndu námsbrautir og námskeið sem boðin eru við stofnunina og þekkja vel til hvernar viðurkenndrar námsbrautar og námskeiðs sem þeir hafa umsjón með, að meðtöldum sérstöku markmiðum þeirra;
 3. hafa tilnefnt matsmenn sem fengið hafa viðeigandi menntun og þjálfun í matsaðferðum og matsvenjum og:
 - 3.1. hafa fullnægjandi þekkingu og skilning á þeirri hæfni sem á að meta,
 - 3.2. hafa menntun og hæfi til þeirra verka sem meta á,
 - 3.3. hafa fengið viðeigandi leiðbeiningar um matsaðferðir og matsvenjur,
 - 3.4. hafa öðlast hagnýta reynslu við mat, og
 - 3.5. ef mat fer fram með notkun hermismis, hafa öðlast hagnýta reynslu við mat með þeirri gerð hermismis, sem um ræðir, undir eftirliti reynds matsmanns og með fullnægjandi árangri að mati hans;
 4. halda skýrslur um öll skírteini og prófskírteini, sem eru gefin út til handa nemendum á sviði sjómennsku er ljúka menntun sinni eða þjálfun hjá stofnuninni, að meðtöldum upplýsingum um þá menntun og þjálfun sem þeir hafa fengið og viðeigandi dagsetningar, ásamt fullu nafni, fæðingardegi og fæðingarstað;
 5. hafa aðgengilegar upplýsingar um stöðu slíkra skírteina og prófskírteina og um menntun og þjálfun, eftir því sem við á;
 6. fylgjast stöðugt með starfsemi sinni á sviði menntunar og þjálfunar og mats með því að nota gæðastaðlakerfi til að tryggja að settum markmiðum sé náð, einnig þeim er varða menntun og hæfi og reynslu kennara og matsmanna;
 7. gangast, eigi sjaldnar en á fimm ára fresti, undir reglubundið gæðaeftirlit hæfra einstaklinga, sem sinna sjálfir hvorki viðkomandi kennslustörfum né mati, þannig að hægt sé að ganga úr skugga um að stjórnunar- og rekstrarstörfum á öllum stigum innan stofnunarinnar sé stýrt og þau skipulögð, framkvæmd og höfð undir umsjón og innra eftirliti til að tryggja að þau hæfi þeim verkefnum sem um er að ræða og fullnægi settum markmiðum.
- II. Til að viðurkenning fái á því að kröfur um menntun og þjálfun sjómanna, sem starfa um borð í skipum er sigla undir fána aðildarríkis, séu uppfylltar verður námsbraut eða námskeið að:
1. vera skipulagt í samræmi við skriflegar áætlanir, þar með talið kennsluáðferðir, kennslumiðlar, fyrirkomulag og námsefni sem er nauðsynlegt til að fullnægja kröfum um menntun og hæfi;
 2. vera í umsjá, undir eftirliti, metið og stutt af mönnum sem hafa til þess menntun og hæfi í samræmi við liði I.1, I.2 og I.3.

III. VIÐAUKI

A-hluti

Niðurfelld tilskipun ásamt breytingum

(sem um getur í 27. gr.)

Tilskipun ráðsins 94/58/EB (Stjtíð. EB L 319, 12.12.1994, bls. 28).

Tilskipun ráðsins 98/35/EB (Stjtíð. EB L 172, 17.6.1998, bls. 1).

B-hluti

Frestur til að innleiða í landsrétt

(sem um getur í 27. gr.)

Tilskipun	Frestur til innleiðingar
94/58/EB	31. desember 1995
98/35/EB	25. maí 1999

IV. VIÐAUKI

Samsvörunartafla

Tilskipun 94/58/EB	Þessi tilskipun
1. gr.	2. gr.
2. gr.	3. gr.
3. gr.	4. gr.
1., 2. og 3. mgr. 3. gr. a	1., 2. og 3. mgr. 5. gr.
1. tölul. 4. mgr. 3. gr. a	a-liður 4. mgr. 5. gr.
2. tölul. 4. mgr. 3. gr. a	b-liður 4. mgr. 5. gr.
5. og 6. mgr. 3. gr. a	5. og 6. mgr. 5. gr.
1., 2. og 3. tölul. 7. mgr. 3. gr. a	a-, b- og c-liður 7. mgr. 5. gr.
8., 9. og 10. mgr. 3. gr. a	8., 9. og 10. mgr. 5. gr.
a- til z-liður 4. gr.	1.–26. mgr. 1. gr.
aa-liður 4. gr.	27. mgr. 1. gr.
ab-liður 4. gr.	28. mgr. 1. gr.
ac-liður 4. gr.	29. mgr. 1. gr.
ad-liður 4. gr.	30. mgr. 1. gr.
ae-liður 4. gr.	31. mgr. 1. gr.
5. gr.	6. gr.
5. gr. a	7. gr.
1. og 2. mgr. 5. gr. b	1. og 2. mgr. 8. gr.
1., 2. og 3. tölul. 3. mgr. 5. gr. b	a-, b- og c-liður 3. mgr. 8. gr.
4. mgr. 5. gr. b	4. mgr. 8. gr.
1.–4. tölul. 1. mgr. 5. gr. c	a- til d-liður 1. mgr. 9. gr.
1., 2. og 3. tölul. 2. mgr. 5. gr. c	a-, b- og c-liður 2. mgr. 9. gr.
3. mgr. 5. gr. c	3. mgr. 9. gr.
1. og 2. mgr. 5. gr. d	1. og 2. mgr. 10. gr.
1.–5. tölul. 3. mgr. 5. gr. d	a- til e-liður 3. mgr. 10. gr.
1. og 2. tölul. 4. mgr. 5. gr. d	a- og b-liður 4. mgr. 10. gr.
1. og 2. tölul. 1. mgr. 5. gr. e	a- og b-liður 1. mgr. 11. gr.
2.–5. mgr. 5. gr. e	2.–5. mgr. 11. gr.
1., 2. og 3. tölul. 1. mgr. 5. gr. f	a-, b- og c-liður 1. mgr. 12. gr.
2. mgr. 5. gr. f	2. mgr. 12. gr.
1.–5. tölul. 1. mgr. 5. gr. g	a-, b- og c-liður 1. mgr. 13. gr.
2. mgr. 5. gr. g	2. mgr. 13. gr.
1. tölul. 3. mgr. 5. gr. g	a-liður 3. mgr. 13. gr.
liðir 1.1. og 1.2. í 1. tölul. 3. mgr. 5. gr. g	i- og ii-liður a-liðar í 3. mgr. 13. gr.
2. tölul. 3. mgr. 5. gr. g	b-liður 3. mgr. 13. gr.
5. gr. h	14. gr.
6. gr.	15. gr.
7. gr.	16. gr.
1., 2. og 3. mgr. 8. gr.	a-, b- og c-liður 17. gr.
a- til e-liður 3. mgr. 8. gr.	i- til v-liður c-liðar 17. gr.
4., 5. og 6. mgr. 8. gr.	d-, e- og f-liður 17. gr.
9. gr.	18. gr.
10. gr.	19. gr.
10. gr. a	20. gr.
11. gr.	21. gr.

Tilskipun 94/58/EB	Þessi tilskipun
12. gr.	22. gr.
13. gr.	23. gr.
13. gr. a	24. gr.
—	25. gr. ⁽¹⁾
14. gr.	26. gr.
—	27. gr.
—	28. gr.
—	29. gr.
I. viðauki	I. viðauki
II. viðauki	II. viðauki
—	III. viðauki
—	IV. viðauki

⁽¹⁾ 3. mgr. 2. gr. tilskipunar 98/35/EB